

ДРУШТВО ЗА РУСИНСКИ ЈЕЗИК, КЊИЖЕВНОСТ И КУЛТУРУ
ДРУЖТВО ЗА РУСКИ ЈАЗИК, ЛИТЕРАТУРУ И КУЛТУРУ

STUDIA RUTHENICA

STUDIA RUTHENICA

21

ЗБОРНИК РАДОВА
ЗБОРНИК РОБОТОХ

НОВИ САД, 2016

ДРУШТВО ЗА РУСИНСКИ ЈЕЗИК, КЊИЖЕВНОСТ И КУЛТУРУ
ДРУЖТВО ЗА РУСКИ ЯЗИК, ЛИТЕРАТУРУ И КУЛТУРУ

STUDIA RUTHENICA

STUDIA RUTHENICA

21

(34)

ЗБОРНИК РАДОВА
ЗБОРНІК РОБОТОХ

НОВИ САД, 2016.

ПРЕДГОВОР

Друштво за русински језик, књижевност и културу (основано 1970. године у Новом Саду) издаје свој гласник од 1975. године. Гласник је до 1987. године носио назив *Творчосц* (= *Стваралаштво*), а од 1988. године излази као *Studia Ruthenica*. Објављено је 13 бројева часописа *Творчосц* и 20 *Studia Ruthenica* (укупно 33 гласника). Од трећег броја *Studia Ruthenica* излази као зборник радова.

У двадесет првом броју зборника *Studia Ruthenica* (тридесет четвртог броју гласника) објављује се зборник русинских изворних народних песама са нотама, под називом „Русинске народне песме“ који су припремили др Јулијан Рамач, Михал Љикар и Ирина Олејар.

Уредништво

УВОДНЕ СЛОВО

Друштво за руски јазик, литературу и културу (основане 1970. року у Новим Садзе) издава свој глашник од 1975. року. Глашник по 1987. рок мал назву *Творчосц*, а од 1988. року виходзи як *Studia Ruthenica*. Објавени 13 числа *Творчосци* и 20 *Studia Ruthenica* (ведно 33 глашники). Од трећого числа *Studia Ruthenica* виходзи як зборник роботох.

У двацец першим чишле зборнику *Studia Ruthenica* (трицец штвартим чишле гласника) обявюе ше зборник руских жридлових народних шпиванкох з нотама, под назву „Руски народни шпиванки“ хтори пририхтали др Юлијан Рамач, Михал Лікар и Ирина Олеяр.

Редакция

PREFACE

The Society of the Ruthenian Language, Literature and Culture (founded in 1970 in Novi Sad) has published its herald since 1975. The herald's title was *Tvorčosc* (*Творчосц* = *Creative Work*) till 1987 and since 1988 it has been published under the name of *Studia Ruthenica*. 13 issues of the *Tvorčosc* and 20 issues of the *Studia Ruthenica* have been published (total 33 issues of the herald). *Studia Ruthenica* has been published as a collection of works since its third issue.

In the twenty first edition of the anthology *Studia Ruthenica* (the thirty-fourth issue of the herald) is represented the collection of the original Ruthenian folk songs with musical notation under the title "The Ruthenian Folk Songs" collected by dr Julijan Ramač, Mihal Ljekar and Irina Olejar.

Editorial Board

РУСКИ НАРОДНИ ШПИВАНКИ

Пририхтали

Юлин Рамач, Михал Лікар и Ирина Олеяр

СЛОВО О НАШИМ ЗБОРНІЇКУ

Дружтво за руски язык, литературу и культуру у своєї широкей діялносци пошвещує вельку увагу и прешлосци нашого народу, нашої традиції и народней творчосци. Потераз видало вецей роботи и кніжки з тоту тематику: роботи студентох Катедри за руски язык и литературу обявени у *Studia Ruthenici* ч. 5 (1996–97), ч. 6 (1998), ч. 9 (2004), ч. 19 (2014), кніжка „Руска традиция” Любомира Медеша (2007) и др. З тей нагоди Дружтво видава зборнік руских жридлових народних шпиванкох з нотами. Таке видане будзе барз значне за любительох наших народних шпиванкох, бо им два єдини зборніки тих шпиванкох уж давно не доступни: зборнік др Винка Жганца „*Pjesme jugoslavenskih Rusina*”¹ (1946. и 1996) и зборнік Онуфрия Тимка (Тон) „*Наша писня*”² (1953–54, друге видане 1989). Видане окреме було потребне нашим школяром и младим.

Зборнік „Руски народни шпиванки” пририхтали др Юлин Рамач, професор руского языка, Михал Лікар, руководитель музичней секції при КУД „Тарас Шевченко” у Дюрьдове и Ирина Олеяр, професор музичного воспитаня. Ю. Рамач направел вибор шпиванкох и зрадаговал їх тексти, Михал Лікар и Ирина Олеяр зрадаговали нотну часц. Члени Редакції: Татьяна Колесар Гвоїч, Мирон Сивч и Юлиан Рамач Чамо; рецензенти професоре музичного воспитаня Лидия Пашо и Владимир Медеши.

До зборніка вошли народни шпиванки з народними мелодиями зоз зборнікох др Винка Жганца и Онуфрия Тимка, зоз записох Якима Олеяра³ и Якима Хоми⁴ и даєдни шпиванки хтори од народних шпивачох записали пририхтоваче того виданя (у регистру їх скрацене *Ред.*) – 226 шпиванки одн. мелодії (даєдни мелодії ше шпиваю на два, та и вецей тексти).

Основни критерий по хторим пририхтоваче зборніка зробели вибор *жридлових* народних шпиванкох бул: виберали шпиванки хторим и текст и мелодию зложил сам народ. У Жганцовим зборніку єст 116 мелодій: 9 тексти маю по два мелодії, значи, шпиванки єст 107. З винїмком даскелїх (*Шерцо мойо, чом так гориш, Я Русин бул; Під дубиною, Ой під гаєм*) шицки други –

¹ **Žganec** – Dr Vinko Žganec, *Pjesme jugoslavenskih Rusina*. – Zagreb: Tisak nakladnog zavoda Hrvatske, 1946. Обновене видане: *Rusinske pjesme*. Zagreb: Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Uredništvo *Nova dumka*, 1996.

² **Тон** – Онуфрий Тимко, *Наша писня (I–III)*. – Р. Керестур: Руске слово, 1953–54. Обновене видане: *Наша писня*. Интегралне видане кніжок I–III зоз преушорену нотну часцу и IV кніжку як новим додатком. – Нови Сад: Руске слово, 1989.

³ Яким Олеяр, *3 народней студзенки (шпиванки з нотами)*. – Нови Сад: Руске слово, *Шветлосц* 6/1978, 899–902; *3 народней студзенки*. – Нови Сад: Руске слово, *Шветлосц* 4/1976, 383–391 (тексти 17 шпиванкох); *3 народней студзенки*. – Нови Сад, Руске слово, *Шветлосц* 2/1978, 296–298 (єденец мелодій).

⁴ Яким Хома записовал од керестурского гудака Якова Чижмара и од старших шпивачкох. Векшину з нїх обявел О. Тимко у *Нашей писні*.

жридливо народни шпиванки. То заключаємо по тим же вельку часц з нїх и нешка шпиваю або паметаю найстарши Руснаци, а 58 шпиванки за Жганца записал у народзе Михал Ковач. Тон у своїм зборніку од 1989. року ма 423 шпиванки и танци. Окрем бачванско-сримских народних у зборніку обявени и українски и закарпатскоукраїнски шпиванки, а тиж и шпиванки хторим мелодию зложел Тон. У його зборніку зме зазначели коло 100 шпиванки за хтори Тон наводзи *кеди и од хторого руского шпивача* их зазначел (мелодию и текст). Прето тоти його шпиванки тримає за жридливо. И Яким Олеяр и Яким Хома записовали шпиванки од народних шпивачох, а тиж так и пририхтоваче того зборніка. Унесли зме и три шпиванки наших народних поетох: два шпиванки (текст и мелодию) зложел народни поет Петро Дудаш (1883–1955): *На полю конї ору* и *Там под брещком*. Текст шпиванки *Стало дзивче под ясином* зложел поет Митро Надь (1896–1962), а мелодия народна.

До зборніка зме унесли и даєдни шпиванки зоз Тонового и Жганцового зборніка хтори пренєшени до Бачкей зоз Закарпат'я од другей половки 19. вику (принесли их нашо школяре и студенти хтори ше там школювали) – шпиванки хтори наш народ нешка прилапел як своєю (*Ой, мешачку, мешачочку, Ей, червена ружа трояка, Отвор ми, мила, облачок* и др.).

При вибору шпиванкох за зборнік часто зме наиходзели на проблеми, бо народ з рока на рок вше баржей забува своєю шпиванки. Наиходзели зме на тексти хтори ше шпиваю на два, та и вецей мелодії (або варіанти истей мелодії), даєдни и на сербски мелодії (першобутна мелодия ше забула). Так Тон записал шпиванку *Зашивицело слунко ясне / з рана на ягоду / шило єдно младе дзивче / на студзену воду* (ч. 45) з мелодию хтору и нешка народ шпива, а Жганец (ч. 105) ю дал зоз мелодию хтора нам скорей не була позната и зоз вименку у 3. стиху: *шла єдна млада жена / на студню на воду*. Текст тей шпиванки находзимо и у Биндасовим-Костелниковим зборніку⁵ (28. б.): после 2. строфи у предлуженю текста дознаваме прецо млада жена жалосна: ей муж у Америки жиє з другу жену, а вона ту сама. Ми обидва мелодії обявели, але зме их дали зоз текстом Биндаса-Костелника, з хторого видно же то наша америцка шпиванка. Шпиванку *Бимбора, бимбора*, хтору Жганец дал з двома мелодиями, подзелели зме на два тематични цалосци (тє. на два шпиванки) и так зме зачували обидва мелодії.

З другого боку зме находзели по два мелодії або варіанти мелодії хтори ше шпиваю на исти текст (*Шеднем себе на враного коня* и др.).

Даєдни шпиванки зазначели зме у двох и вецей авторох, при чим даєдни тексти и мелодії були записани у розличних варіантах. Даєдни тексти наводзимо таки як их записали авторе спомнутих зборнікох и записох (Жганец, Тон, Я. Олеяр, Я. Хома), а даєдни зме зложели зоз двох и вецей текстових варіантах наведзеных авторох и других авторох зборнікох народних

⁵ *Южнославянських Русинох народни писні*. Позбєрали и ушорєли Дюра Биндас и Осиф Костелник. – Р. Керєстур – Нови Сад, 1927.

писньох (Биндаса-Костелника⁶, Гнатюка). Часто зме тексти мушели, пре число складох и ритмику, усогласовац зоз мелодию, тє. дополньовац або скрацовац даєдни стихи же би шпиванки було легчейше шпивац.

На концу зборніка дати змист по азбуки, у хторим ше за каждую шпиванку одн. мелодию дава податок з хторого жридли є превжата або хто ю записал.

Тот зборнік не представя шицку нашу жридлову народну поезию. Далеко од того! На младших етномузикологах и фолклористох остава же би записали и други нашо шпиванки хтори ше ище шпиваю або паметаю у народзе и же би пририхтали ище комплетнейши зборнік. Дружтво за руски язык, литературу и културу будзе ше намагац видац и єден таки зборнік наших народних шпиванкох.

др Ю. Рамач

⁶ *Руски народни писнї* (у записох В. М. Гнатюка). Зредаговал и до друку пригетовел Дюра Латяк. – Нови Сад, Руске слово, 1972.

А мац надумала же ме будзе женіц

Largo parlando *piu mosso*

А мац на - ду - ма - ла же ме бу - дзе же - ніц, по - пре - да - ла два кра - вич - ки
кед би ме з ка - сар - ні мог - ла гоч ви - ме - ніц,

пре - да и ко - гу - та, же би да - як ви - ме - не - ла з ка - сар - ні ре - гру - та.

А мац надумала же ме будзе женіц,
кед би ме з касарні могла гоч вименіц⁷,
попредала два кравички,
преда и когута,
же би даяк вименсла
з касарні регрута.

Ей, кед би то власци на то приставаля,
та би им касарні празни оставалі.
Сцерпиш ти ше, мила мамо,
док я пушку влечем.
На женідбу думац будзем,
док ше аж зоблечем.

Одкаж, мамо, милей, най ме не забува,
най ме вона мирно у серденьку чува.
Лєца роки за рокамі,
шлїди зохабяю;
воякови рок найдлугши,
велї так думаю.

⁷ Викупиц, вишлебодзиц.

Америцки мен

Moderato

А - ме - риц - ки мен, ро - бим каж - ди дзень. Ров - но вше ра - ху - єм,
ров - но вше ра - ху - єм ке - льо при - шпо - ру - єм на пе - ду.

Америцки мен⁸,
робим кажди дзень,
ровно вше рахуєм,
ровно вше рахуєм
кельо пришпоруєм –
на педу⁹!

З краю ліст достал
бим им цо послал.
“Причекай, апочко,
напишем писмочко,
пошлєм ци петицу –
на педу!”

Мой калап стари
лєци ми з глави.
Шмати мойо шмати,
шак сє сами плати,
купим себе нови –
на педу!

Як пришла педа,
ніч нам не треба.
Палє: ту долари!
Дай полни погари
да ше напиєме –
на педу!

Як ше напили,
та ше побили.
Вечар до лакоти¹⁰,
рано до роботи,
будзе ище питка¹¹ –
на педу!

⁸ **Мен** (англ.) – человек.

⁹ **Педа** (англ.) – плаца, виплацанка.

¹⁰ **Лакота** – задовољства.

¹¹ **Питка** – опиванє, пицє.

А там далей при поточку

Andante sostenuto

А там да - лей при по - точ - ку, пи - ю хлап - ци па - ле - но - ч - ку,
 єд - ни пи - ю, дру - ги гра - ю, тре - ци Гань - чу на - гва - ря - ю.

А там далей при поточку, пию хлапци паленочку,
 єдни пию, други граю, треци Ганчу нагваряю.

Як вони ю нагварели, до гинтова¹² положили,
 до гинтова, до такого цо не може висц зоз нього.

А мац спала, ніч не знала, сушеда ей поведала:
 “Ви, сушедо, ніч не знає, дзивку себе одаває.

А ви, браца, горе станьце, шестру себе здоганяйце.”
 Дванац браца поставали, шестру себе здоганяли.

А кед ю уж здогонєли, три словичка прегварели:
 “Витай, шовгор, витай мили, не пойдзеш ти оталь живи!”

Зацали му до стремена: “Нацо тебе млада жена!?”
 Зацали му аж до паса: “Нацо тебе шестра наша!?”

Кадзи з нього крєв капкала, вшадзи ружа розквитала,
 кадзи з нього крєв капкала, вшадзи ружа розквитала.

Ишли дзивки до церквочки, каждая старгла два ружички,
 лєм та єдна не таргала цо ше пре ню крєв розляла.

¹² Гинтов – заварти коч, дилижанса.

А хто видзел, а хто чул

А хто видзел, а хто чул
хто тей ноци у нас бул?
Були у нас (2) питаче,
бриго моя, аж да человек заплаче.

Хто же тото могол знац?
Седем волки сцели дац.
А я дурна (2) не брала,
голём би сом зоз шейсcoma орала.

За седмого могла мац –
поганяча¹³ себе вжац.
А я дурна (2) не знала,
дармо ше я по вашаре каяла.

А чий же то легинь як ружа

А чий же то легинь як ружа?
Сцела бим го себе за мужа!
Ані бим му робиц не дала,
лем би сом му лічка бочкала.

¹³ Поганяч – тот цо гонї, заганя воли.

А я себе поради́м

Allegretto

А я се - бе по - ра - дзи́м, по - ра - дзи́м, по - ра - дзи́м,
квоч - ку се - бе на - са - дзи́м, на - са - дзи́м, на - са - дзи́м,

а кур - чат - ка по - пре по - пре по - пре - дам, фра - є - ро - ви пир - ко - дам.

А я себе поради́м¹⁴,
квочку себе насадзи́м,
а курчатка попредам,
фраєрови пирко дам.
Яки млінар, таки млін,
яки оцц, таки син,
яка матка, така Катка,
яка дзирка, така платка!

А я хлапец Капуща́нь

Allegretto

А я хла - пец Ка - пу - ща́нь не мам же - ну лем сом сам! Гей, на - цо ми є,
на цо мла - да же - на, гей, кед я мам зоз со - бу досц тра - пе - ня!

А я хлапец Капуща́нь¹⁵
Не мам жену, лем сом сам!
Приштив за каждую строфу:
Ей, нацо ми є, нацо млада жена,
ей, кед я мам зоз собу досц трапєня?
Жени треба то и то:
шито, бардо, корито!

Приштив
Жени треба хусточку
На єй красну главочку!
Приштив
Жени треба чижмочки
На єй били ножочки!
Приштив

¹⁴ Поради́м себе – знайсьц ше, ришиц проблем.

¹⁵ Капуща́нь – леги́нь зоз валалу Капущани на Горніци.

Бимбора, бимбора (1)

Moderato

Бим - бо - ра, бим - бо - ра, же - ле - на бим - бо - ра,
па - да - ю о - реш - ки до на - шо - го дво - ра.

Бимбора¹⁸, бимбора, желена бимбора,
падаю орешки¹⁹ до нашого двора.
Падаю, падаю, желени падаю,
бер, шугай, дзивчатко, кед ци го даваю.
Даваю, даваю, але го саную,
бо му шеснац рочки, та го барз жалую.
Не жалуйце ви го, але ми го дайце,
бо му шеснац рочки, та го одавайце.

Бимбора, бимбора (2)

Andantino

Бим - бо - ра, бим - бо - ра, же - ле - на бим - бо - ра,
па - да - ю о - реш - ки до - на - шо - го дво - ра.

Бимбора, бимбора, желена бимбора,
падаю орешки до нашого двора.
Падаю, падаю, желени падаю,
питај ти ше, мила, чи це за мене даю.

Уж я ше питала всоботу, внедзелю,
вера ме, шугаю, за тебе не даю.
Ані ме не даю, ані я не пойдзем,
бо ти, мой миленьки, з удобного роду.
Гоч сом и удобни, але сом хлоп добри,
ходзим по шлебодзе, як риба по водзе.

¹⁸ **Бимбора** – фйта игелкастого (ядловцового) древа.

¹⁹ **Орешки** – шишарки.

Боже мили Боже

Боже мили, Боже,
цо я будзем робиц?
Не сче ми ягнятко
за овцами ходзиц.

Мила моя, мила,
вижень овци з двора,
та виженем и я
мойо до чупора.

Та чи го зарезац,
чи би го не предац,
а чи би жидови²⁰
за паленку не дац?

Дзивче послухало,
овци виганяло
и ягнятко пошло,
бо овечки знало.

Шугай дзивче спитал,
воно ручку дало,
а ягнятко вецей
не заоставало.

Була една герлічка

Була една герлічка (2), ховала соколічка;
ховала го седем лет (2), а на осми пошол гет.
Так ше вон вжал, так лецел (2), аж на цинтор²¹ одлецел.
Так вон крашне зашпивал (2) аж ше лешик розкивал.
„Чи шпиш, мила, чи чуєш? (2) Чи ме вирно любуєш?”
„Не шпим, мили, я чуєм (2), я це вирно любуєм,
лем пойсц гу це не можем (2), прекрила ме чарна жем,
чарна жем ме прекрила (2) же бим з тобу не жила.

²⁰ Жид – дутяндійош; качмар.

²¹ Цинтор – теметов.

Вежні зайду и я зайду

Allegro

е т Н е т G

Веж-ні зай-ду, и я зай-ду, пой-де-ме до млі-на, Ко-ле-соч-ка за-ле-ту-ю,
о-пи-та-ме ше млі-на-ра-цо там за но-ви-на?

D Н7 е т Н е т Н7 е т

ка-мень жит-ко ме-лє, ме-лє, ме-лє, ме-лє а мой ми-ли доб-рей дє-ки лєм ше на ньго шме-є.

Вон:

Вежні зайду, и я зайду,
пойдеме до мліна,
опитаєме ше минара²⁵:
Цо там за новина?

Вона:

Колесочка залетую,
камень житко мелє, мелє, мелє, мелє,
а мой мили добрей дзеки, лєм ше на мне
шмєє

Вон:

Роздувала, роздувала,
але єй загасло,
назлівала шметаночки
та муцєла масло.

Вона:

Топарочка²⁶ лєм лопота,
а маселко муци, муци, муци, муци,
кед ше моя мила ода, алє ме зармуци!

Вон:

Стреду вечар моя мила
мнє ше обецала,
а внедзелю ше уж з другим
раз оглашовала.

Слово своєю не тримала,
ручку свою дала, дала, дала, дала,
як ме щиро барз любєла
кед ме опуцєла!

Вечар ми є вечар

Adagio

F C F B

Ве-чар ми є, ве-чар, уж ми гу ве-ча-ру, го-ні мой ми-лєн-ки,

F C7 F

го-ні мой ми-лєн-ки ов-ши гу хо-та-ру.

²⁵ **Минар** – млінар.

²⁶ **Топарочка** – часц прибору за муценє масла.

Вечар ми є, вечар, уж ми гу вечару,
гонї мой миленки, гонї мой миленки
овци гу хотару.

Болї ме главичка, болї ме пол бочка,
же я не видзела, же я не видзела
милого пол рочка.

Гонї вон их, гонї, аж ше дражка кури,
а я за нїм патрим, а я за нїм патрим,
аж ме главка болї.

Болї ме лїви бок, болї ме прави бок,
же я не видзела, же я не видзела
милого цали рок.

Виберай ше сину

Виберай ше, сину, в щешлїву годину,
на кождим ярочку добру годиночку!

Виберай ше, сину, в щешлїву годину,
же биш не потрацел ту свою дружину.

Витайце, витайце

Витайце, витайце, госци приданци,
розмарин желени, госци приданци.

Винеш, Ганчо, винеш мальовани стол,
та ти на нього претри шити парток свой!

А полож ти на нього вино, хлеб и соль,
та заложи ти зоз тим нас цо род зме твой.

Внедзелью рано слунко выходзи

Moderato

Вне-дзе-лю ра-но слун-ко ви-хо-дзи, а мой ми-лен-ки под пир-ком хо-дзи.

Внедзелью рано слунко выходзи,
а мой миленьки под пирком ходзи.

Кед би я знала хтора му дала,
вера би я ю грожне²⁷ вилала.

Грожне вилала, брыдко назвала,
чом вона йому пиречко дала.

Врана кракоче

Moderato

Вра-на кра-ко-че, бис-три по-то-че, син ше сй жс-ні в У-гор-скей же-ми.

Врана кракоче, бистри поточе, син ше ей жені в Угорскей жеми.	Бере вон себе Сиксорку Дорку, Сиксорку Дорку, свою фраерку.	Ма вона шмати по сами пети, сукнючку злату, главку чубату.
--	--	---

В ширим полю грушка древко

Walse

В ши-рим по-лю гру-шка дре-во вер-хом же-ле-на, Не плач ми-ла пре-ми-ле-на,
под ню-сто-ї мо-я ми-ла оч-ка у-ше-ра.

бу-дзеш ти моя-я док ку-ков-ка о Кра-чу-не три-раз за-ку-ка.

²⁷ Грожне – оштро, брыдко.

В ширим полю грушка древко
верхом желена,
под ню стої моя мила,
очка уцера.

Закукала куковичка
з Чарного моря,
закукала вчєра вєчєр
Ганьчи до двора.

Не плач мила, премилєна,
будзєш ти моя
док куковка о Крачунє
три раз закука.

А кєд нєшка до пришаги
Ганїчку брали,
єй оцови и мацєри
слизи падали.

В ширим полю грушка древко

Andante con moto

В г m C7 F В F F7 В
в ши - рим по - лю гру - ша - ко вер - хом же - ле - на.
под ню сто - ї мо - я ми - ла, оч - ка у - це - ра.

В C7 F F В F
А кєд нє - шка до при - ша - ги Га - нїч - ку бра - ли,

В C7 F В F7 В
єй, о - цо - ви и ма - цє - ри сли - зи па - да - ли.

В ширим полю грушка древко
верхом желєна,
под ню стої моя мила,
очка уцєра.

„Яй, Ганїчко, дзивко наша,
хто нам робиц будзе?
Хто нам нашо стари руки
Одмєньовац будзе?”

А кєд нєшка пополадню
Ганїчку брали,
єй оцови и мацєри
слизи падали.

„Остава вам младша шєстра,
вона робиц будзе,
вона вашо стари руки
одмєньовац будзе!”

В широком полю

Moderato

В ши-ро-ким по-лю, в ши-ро-ким по-лю три лі-пи, а на-шо хлап-щи шиц-ки су злож-ни до бит-ки.

В широком полю, в широком полю три ліпи,
а нашо хлапци шицки су зложни до битки.

Били ше вони всоботу вечар до рана,
при каждим стала милєнка верна, плакала.

“Не бий ше, мили, шерцо ме болї, не бий ше,
ту ци виночко, ту ци пивочко, напий ше.”

“Я вина не сцем, я пива не сцем, горке є,
пре тебе, мила, голубко била, битка є.”

Кед би ше били, кед би ше били з руками,
але ше бию, але ше бию з ножами.

Ганїчко мила, дзе ши ми була?

Moderato

Га - нїч - ко ми - ла, дзе ши ми бу - ла? Бу - ла сом
на свадз - би в же - лє - ней за - гра - ди, ма - моч - ко мо - я!

„Ганїчко мила, дзе ши ми була?”
„Була я на свадзби в желєней загради,
мамочко моя!”

„Ганїчко мила, цо ши там пила?”
„Червєне винечко, болї ме сердечко,
мамочко моя!”

„Ганїчко мила, цо ши там єдла?”
„Два рибки без солї, барз ме шерцо болї,
мамочко моя!”

Мамочко моя, яка я хора!
Нїч ми не по волї, барз ме шерцо болї,
мамочко моя!”

Ганічко, шестричко, дзе ши була

Allegretto

Га - ніч - ко, шес - трич - ко дзе ши - бу - ла же ши так чиж - моч - ки о - ро - ше - ла?

Бу - ла сом в га - їч - ку, жа - ла сом тра - вич - ку, ду - шо мо - я!

„Ганічко, шестричко, дзе ши була
же ши так чижмочки орошела?”
„Була сом в гаїчку, жала сом травичку,
душо моя.”

„Та и я там, та и я там траву кошел,
ані сом чижмочки не орошел.”
„Та и я там грабала, тебе, мили, чекала,
душо моя!”

Ганічко, шестричко, не скашлі

Allegretto

Га - ніч - ко, шес - трич - ко, не ска - шлі же би ме при те - бе не на - шли,

бо кед ме при те - бе у - чу - ю, у - чу - ю веж - ню ми ка - лап - чок и чу - гу.

Ганічко, шестричко, не скашлі
же би ме при тебе не нашли.
бо кед ме при тебе учую,
вежно ми калапчок и чугу²⁸.

Не поведз, Ганічко, нікому
же сом це провадзел до дому,
лєм поведз своєму оцови
най ци колісочку зготови!

²⁸ Чуга – файта мантила од дижджу, серб. *кабаница*.

Ганічко, шестричко, не идз до гаїчка

Ганічко, шестричко, не идз до гаїчка,
бо це там укуши гад лебо ящуричка.

Гада ше не боїм, ящуричка млада,
любуй ме, мили мой, гей, докля сом ци рада.

Рада ти мне, рада, серденьку мойому,
але ши не рада, гей, оцови мойому.

Оцови мойому, та анї мацери,
не рада ти, мила, гей, роду ми шицкому.

Горе, долу ходзим

Горе, долу ходзим,
не видзим нікого,
шерцо мойо плаче
од жалю велького.

Шугаю, шугаю
у далеким краю,
прецо ше не вращиш
до нашого краю.

Дайце ви нам, дайце

Moderato

Дай-це ви нам, дай-це дас а-ков-чок ви - на Як то за стол ше-дац, а ро-дзи-ну не мац?
же би уж гу сто-лу шед-ла и ро - дзи - на. Зидз, ма-моч-ко, з не-ба, бо це не - шка тре - ба.

Дайце ви нам, дайце дас аковчок вина
же би уж гу столу шедла и родзина.
Як то за стол шедац, а родзину не мац?
Зидз, мамочко, з неба, бо це нешка треба.

Вибер ти ше, Марчо, вибер ти ше з нами,
шицки твое жалі прилож з каменями.
Кед их прикладала, вони ше дзвигали,
так ей чежко було кед ю виберали.

Дванац рочки мала

Andante

Два - нац ро - ки ма - ла, ши - ро - та о - ста - ла,
од сво - єй ма - моч - ки бла - го - слов пи - та - ла.

Дванац рочки мала, широта остала,
од своєї мамочки благослов питала.

А кед нешка рано широта ставала,
зоз жалосним плачом мамочку водала:

“Мамо моя, станьце, благослов ми дайце,
бо я уж одходзим, та ме випровадзце.”

А мац одповеда зоз цемного гроба:
“Най ци благослов да Господь Бог зоз неба.”

Дзе же тота проста дражка

Moderato

Дзе же то-та про-ста драж-ка з Пе-ре-миш-ля до Льво-ва? Не жаль мне тей
Ко-ніч-ко-ви ми од-пад-ла по-зла-це-на под-ко-ва.

поз-ла-це-ней пот-ков-ки, жаль ми лем тей мо-сй мин-лей дзів-оч-ки.

Дзе же тота проста дражка
з Перемишля до Львова?
Конічкови ми одпадала
позлацена подкова.
Не жаль мне тей позлаценой
подковки,
лем ми жаль тей премиленой
дзівочки.

Ей, адказал бим миленькей
най ю гавка не болі,
ша я прйдзем по покрейтку
лем док будзем на волі.
Ей, причекай, моя мила,
пол рочка,
док вислужим, будзеш моя
жэночка.

Дзівче, дзівче, была ружа

Andante sostenuto

Дзів-че, дзів-че, би-ла ру-жа, не тре-ба-ло те-бе му-жа!
А-ні му-жа, ні фра-с-ра, бо ти дзів-че, як ле-лі-я!

„Дзівче, дзівче, была ружа,
не трэбало тебе мужа!
Ані мужа, ні фрасра,
бо ти, дзівче, як лелія!”

Кед ши сцела милого мац,
не трэбало з вечара спац.”
„Не спала я, чекала я,
кед ши пришол, заспала я.”

„Дзівче, дзівче, дробна роса,
я би це вжал кед биш пошла!”
„Я би пошла кед биш ме вжал,
кед би ши ми робиц не дал.”

„Дзівче, дзівче, не годно буц:
ніч не робиц, крашнне ходзиц,
лем то годно так, дзівче, буц:
шицко робиц, крашнне ходзиц.”

Добре тебе, Янку

„Добре тебе, Янку, в варадинському замку³³,
людзе ору, шею (2), а ти шедзиш в хладку!”

„Яй, горка то моя, прегорка доброта,
ша уж дванац рочки (2) як сом не бул вонка.

Таки я мам власи же з нїма посцелям,
таку я мам браду (2) же ше з ню закривам.

Мойо чарни очи павучина мрачи,
мойо били лічка (2) – сами миши гнізда.

Волел бим над воду чежки камень тримац
як цо у гарешту (2) телї рочки лежац!”

Добре у тей Америки

Добре у тей Америки, лємже не кождому,
але нашому газдови, бо є ту зоз жену.

Яй, газдо наш, як вам добре, при газдинї лєжиц,
а я мушим гу нигерки кажди вечар бежиц.

Кед я идзем од нигерки, а фабрика труби,
а газдиня³⁴ ме випатра, уж ше сї не люби

³³ Замок – ту: гарешт.

„Не барз маце ви, газдиньо, з главку покивовац,
лєм требало вчера вечар дакус посановац.”

„Як я це знам посановац, ти, мой бурдинкошу³⁵,
сцела сом це раз побочкац, а ти почал сцекац.

А тераз ми ніч не гутор, бер ше до роботи,
ша чи ше то так нескоро од нигерки ходзи?”

„До роботи я не пойдем, робиц сом не годзен,
бо я вера през цалу ноц зоз нигерку бродзел.”

Добри вечар, моя мила

Allegretto

В F7 В F В Es F В F C F C7 F
Доб-ри ве-чар, мо-я ми-ла, доб-ри дзень, по-жич ти мнє з тво-сй кра-си на ти-дзень.

В Es G7 сm F7 В F В
Ла, ла, ла ла, ла, ла ла, ла, ла ла, ла, ла з тво-сй кра-си на ти-дзень.

„Добри вечар, моя мила, добри дзень,
пожич ти мнє з твоєї краси на тидзень.
Ла-ла-ла, ла-ла-ла, ла-ла-ла, ла-ла-ла,
з твоєї краси на тидзень.”

„Ша я би ци з моєї краси подала,
дзе же бим ю на соботу гледала?
Ла-ла-ла, ла-ла-ла, ла-ла-ла, ла-ла-ла,
на соботу гледала?”

„На соботу, на желєним ябланку,
же би знали же мам верну фраєрку.
Л-ла-ла, ла-ла-ла, ла-ла-ла, ла-ла-ла,
же мам верну фраєрку.”

³⁴ Газдиня пансиона у хторим нашо „американци” бивали.

³⁵ Бурдинкош – кварталёш пансиона (англ. *бурд* „пансион”).

До дому, до дому, способны дзивочки

(А)

Walse

ет Е7 ат Д G
До до - му, до до - му, спо - соб - ни дзи - воч - ки, ша
ет ат Н7 1. ет 2. ет
у ж не т на не - бе ні єд - ней гви з - доч - ки. Ша - ки.

(Б)

Allegretto gracioso

ет Н ет А
До до - му, до до - му, спо - соб - ни дзи - воч - ки,
ет Н ат ет Н7 ет
ша у ж не т на не - бе ні єд - ней гви з - доч - ки.

До дому, до дому, способны дзивочки,
ша у ж не т на небе ні єдней гвиздочки.

Лєм та єдна була цо ясно швицела
би ше млада челядз дому розходзела.
„До дому, до дому, кажде гу своїому,
а я, небожатко³⁶, я не мам гу кому!

Оца, мацер не мам, а родзину не знам,
оцец, мац глібоко, мили Бог високо!
Розтвор, Боже, розтвор тот фалаток жеми
да ше вижалуєм оцови, мацери.

Так я ше им будзем жалошне жаловац
же ше им аж буду труни розпадавац,
труни розпадавац, верхи розлєтовац,
а їх били косци на прах розсиповац.

³⁶ Небожатко – широтка.

До нас, хлапци, до нас

Moderato

До нас, хлап - ци, до нас, до нас, не - бо - жа - та,
бо на на - шим по - лю греч - ка не ви - жа - та.

До нас, хлапци, до нас,
до нас, небожата,
бо на нашим полю
гречка³⁷ не вижата.

Гречка не вижата,
овес не кошени,
до нас, хлапци, до нас
котри не ма жени.

Котри не ма жени,
ніч не пожалує
кед вон до цудзини,
кед одмаширує³⁸.

До пришаги єдно

Moderato

До при - ша - ги єд - но, од при - ша - ги дво - йо,
те - раз уж, ма - моч - ко, тво - йо о - бид - во - йо,

До пришаги єдно, од пришаги двойо,
те раз уж, мамочко, твій обидвойо.

Дайце-лє нам, дайце цо сє порихтали
же бизме даремно длуго не чекали.

Випієме себе лєм по погаричку,
а здравєнки були, здрави на даричку!

³⁷ Гречка – серб. *хельда*.

³⁸ Кед пойдзе до войска.

Думки мойо, думки

Думки мойо, думки,
на цо ще ми зишли?
Уж оглашки³⁹ моєї милей
тей недзелі вишли.

Уж оглашки вишли,
свадзба ще готує,
але моя наймиленша
ніч ще не радує.

Цоже би ще вона
свадзби радовала
кед ю матка лем насилу
за другого дала.

Ей, верше мой, верше

Ей, верше⁴⁰, мой верше, мой желени верше,
уж ми так не будзе як ми було перше.

„Оца ше не боїм, а о тебе стоїм,
лем ше злих язикох, ей, найвещей боїм.”

Нач там було ходзиц кадзи я ходзела,
не требало любиц кого я любела!

„Кед зидзе на столу древко як тополя,
теди, мой шугаю, будзем жена твоя.

„Ей, шугай, ей, шугай, до нас чом не придзеш?
Чи ше оца боїш, чи о мене не стоїш?”

Та най би и зишла, але док розквитне,
теди аж гу тебе шерцо ми приліпне.”

³⁹ **Оглашки** – оглашованє у церкви же ше двоїо сцу побрац.

⁴⁰ **Верх** – брег.

Ей, дзивчатка, чуєце?

Moderato

Ей, дзив-чат - ка, чу - є - це? Дзе на трав - ку и - дзе - це?

Гей, гей, гей, гей, дзе на трав - ку и - дзе - це.

Ей, дзивчатка, чуєце?
Дзе на травку идзеце?
Гей, гей, гей, гей,
дзе на травку идзеце?

Ей, накошим, накошим,
на громадкі познашым.
Гей, гей, гей, гей,
на громадкі познашым.

Пойдзем ведно зоз вами,
не будзеце жац сами.
Гей, гей, гей, гей,
не будзеце жац сами.

Не поведзеце нікому,
лем поношце до дому.
Гей, гей, гей, гей,
лем поношце до дому.

Ей, дзивчатко пишне

Andante

Ей, дзив-чат-ко пиш-не го-ре се-бе не-ше, а-ні сом не ви-дзел та-ке древ-ко в ле-ше.

Гоч би то-ти го-ри спа-да-ли, мне би за це ніг-да не да-ли.

Вон:

1. Ей, дзивчатко пишне
горе себе неше⁴¹,
ані сом не видзел
таке древко в леше.

2. Ей, не младки и я,
бо ми брада шива;
кед биш за мене пришла,
була биш щешліва

⁴¹ Пишно ше трима.

Вона:

Пришпів:

Гоч би тоти гори спадали,
мне би за це нігда не дали.

3. Кед ши, шугай, шиви,
таку себе глядай,
а я ци не пара,
та гу мне не шедай!

Пришпів:

Гоч би тоти гори спадали,
мне би за це нігда не дали.

Ей, зламали ше

Moderato

Ей, купел я жени

Moderato

Ей, ку - пел я же - ни па - пу - чи чер - ве - ни, па - пу - чи чер - ве - ни, хо - дим по - це - ше - ни.

Ей, купел я жени папучи червени,
папучи червени, ходзим поцешени.

Але ми гудаци шицко добре знаме,
на себе и на вас ми не виволаме.

Ей, купел я жени ботоши гадвабни,
ходзи, та ше вадзи же су надуваці.

Але ми гудаци ми пенєжи маме,
цо не попиєме, женом однєшеме.

Ей, лєжа, лєжа барви барвенково (1)

Moderato

Ей, ле - жа, ле - жа бар - ви бар - вен ко - - во,
сто - лік ма - льо - ва - ни, пар - ток ви - ши - ва - ни

Ей, лєжа, лєжа барви барвенково⁴³;
столік мальовани,
парток вишивани.

Ей, лєжа, лєжа барви барвенково;
мамо, познаш желе
дзивки на вешеле.

Ей, лежа, лежа барви барвенково;
на століку желе⁴⁴
шицким на вешеле.

Ей, лежа, лежа барви барвенково;
ей, найкрасши венoк
кед у нїм барвенoк.

⁴³ Недосц ясни вираз: **барва** значи „фарба”, а **барвенoк** *оп.* фусн. 16.

⁴⁴ **Желе** – квеце.

Ей, лєжа, лєжа барви барвенково (2)

Moderato

Ей, лє - жа, лє - жа бар - ви бар - вен - ко - во, ей, ро - дзи - но, ро - дзи - ноч - ко,
ше - дай ко - ло сто - ла, уж по - чи - на дзе - ко - ва - не од са - мо - го чо - ла.

Ей, лєжа, лєжа барви барвенково,
ей, родзино, родзиночко,
шедай коло стола,
уж почина дзекованє
од самого чола.

Ей, лєжа, лєжа барви барвенково,
благословце свойо дзеци,
отче и мамочко,
позгинайце свойо глави,
сину и дзивочко.

Ей, лєжа, лєжа барви барвенково,
най да Господь шицко добре,
най вас благослови,
най то будзе велька радосц
матки и оцови.

Ей, на роваш, мамо

Andantino

Ей, на ро - ваш, ма - мо, на ро - ваш, ко - му то - то дзив - че ви - хо - ваш?
Те - бе то, Я - нич - ку, те - бе то кед же ци пан Бог да на - лє - то.

На роваш⁴⁵, мамо, на роваш,
кому тото дзивче виховаш?
– Тебе то, Яничку, тебе то
кед же ци пан Бог да на лето.

Ожень ше, Яничку, ожень ше,
а за люцку жену не треш ше,
бо то люцка жена не твоя,
щицко на це вона вивола.

Ганьба би то була не мала
кед би по валале згурчала,
свою ти облапиш кеди сцеш,
та за люцку не строж ягод пес

Ей, не видно тот мой валал

Ей, не видно тот мой валал,
дзе ше я народзел,
але видно тоти дражки
цо я по нїх ходзел.

Дражки били, шерцу мили,
медзи тополями,
чом сце teraz зароснути
з тима коровчами?

Пошла мила, нет з ким ходзиц,
дражки зарастаю,
їх коровче, а мне жалї
шерцо прицискаю.

⁴⁵ **Роваш** – доска на хтору ше у дутяну, карчми и др. пише длуство длужнікох; **на роваш** ту може значиц „придзце на обрахунок”.

Ей, нещесна godzina

Moderato sostenuto

Ей, не-ше-сна го-дзи-на, и мне до-хо-дзу-є, При-дзє о-щє ми-ли,
би-є ме мой му-жи-чок, ні-хто не жа-лу-є.

го-лу-бо-чок ши-ви, по-са-ну-є ме.

Ей, нещесна godzina
и мне доходит:
бие ме мой мужичок,
ніхто не жалує.
Придзе оцє мили,
голубочок шиви,
посанує ме.

Ей, и оцє приходзєл,
дзвери лєм отворєл;
кед вон дзвери отворєл,
та мужови гуторєл:
“Бий ю, бий ю добре,
най ше скоро подрє,
чом є не добра!”

А я ручки ламала,
дармо го благала.
Алє кєд я вершнічок
до рук своїх вжала,
добре зраховала,
назад поврацала,
теди настал мир.

Ей, ожєл сом ше, а недобре

Andante

Ей, о-же-нєл сом ше, а не доб-ре, вжал сом се-бе же-ну,
ма-ла ми є, а-ні во-на ми-ски не по-миє.

Ей, ожєл сом ше, а недобре,
вжал сом себе жену, мала ми є,
анї вона миски не поміє.

А кєд вона легла, та вше крижом,
чи то ше так легла з товаришом⁴⁶?
Чи то ше так легла з товаришом?

Анї вона посцєль не приправи,
анї раз ше зо мну не розгвари.
Анї раз ше зо мну не розгвари.

⁴⁶ Товариш – ту: супружнік.

Ей, плач ти, Ганчо

Adagio

Ей, плач ти, Ганчо, ша маш зач
кед це одава оцц, мац.

Ей, мац ей посцель готує,
вона ей крашне дзекує.

Ей, дзекуй ми, моя дзивко,
ей, дзекуй ми, вера маш зач.

Ховала сом це ягод мац!
Роботи сом це учела,
од ганьби сом це хранєла.

Ей, століку яворови

Moderato

Ей, століку яворови,
ей, століку нови,
послуж крашне нешка вечар
и пан-млодийови.

Зоз парточком вишиваним
крашне це прибрали
би млодята зоз госцями
при це места мали.

Кед на свадзбу своїх госцох
дахто поволує,
коло стола их не чита,
але ше радує.

Ей, червена ружа трояка

Allegretto

Ей, чер-ве-на ру-жа тро-я-ка, ей, чер-ве-на ру-жа - тро-я-ка, -

ей, ма-ла я му-жа, ей, ма-ла я му-жа, ей, ма-ла я му-жа пи-я-ка.

Ей, червена ружа трояка (2 х),
ей, мала я мужа (3 х) пияка.

Ей, по карчмох ходзел, та ше спил (2 х),
ей, кед пришол дому (3 х), та ме бил.

“Ей, не бий ме мужу, не карай (2 х),
ей, зохабим дзеци (2 х), ей, та пойдзем гет аж за Дунай.”

А кед на шифу⁴⁷ шедала (2 р.),
з билу хусточку, з хусточку билу,
з билу хусточку махала.

“Ей, врац ше, жено, до дому (2 х),
ей, як дзеци плачу (3 х) за тобу.”

Жимно, жимно барз

Andante

Жим-но, жим-но барз под об-лач-ком стац, а я за-бул, а я за-бул сво-ю бун-ду вжац.

Вон:
Жимно, жимно барз
под облачком стац,
а я забул, а я забул
свою бунду вжац.

Вона:
Озда бунду маш?
Хто же ци ю дал?
Марзнул ти ше нераз пред нас,
голём раз биш ю вжал!

⁴⁷ Шифа – ладя.

За горами в тей долїне

Allegro

За го - ра - ми в тей до - лі - не чар - ни гав - ран во - ду пи - є
 Пи - є, пи - є по - пив - ку - є, два сер - день - ка зар - му - цу - я.

За горами, в тей долїне
 чарни гавран воду пие.
Рефр.: Пие, пие, попивкує,
 два серденька зармуцує.

Два серденька, штири очка
 буду плакац до пол рочка.
Рефр.: Пие, пие, попивкує,
 два серденька зармуцує.

Од пол рочка до єшенї,
 док ше шугай не оженї.
Рефр.: Пие, пие, попивкує,
 два серденька зармуцує.

За гори, за леси

Moderato

За го - ри, за ле - си, ми - лен - ка дзе ши? Цо ши се - бе
 по - ви - ва - ла з пант - ліч - ку вла - си.

За гори, за леси, милєнка, дзе ши?
 Цо ши себе повивала з пантлїчку власи?

Зоз билу пантлїчку и рузмарию,
 теди кед зме ше любели кжду годзину.

Ей кжду годзину, кжду минуту,
 и кжди дзєнь, и през тидзєнь, та и всоботу.

Стань ти, мила, горе, уж є били дзєнь,
 та пойдзєме ми до гаю зберац квецики.

Загуркали два герлічки

Andantino

За - гур - ка - ли два гер - ліч - ки ме - дзи ко - на - ра - ми,
я - ке ми - ле мо - во дзив - че з ти - ма єй оч - ка - ми.

О - цец мац не да - ю, о - цец мац не да - ю, лєм ме од - би - ва - ю.

Загуркали два герлічки
медзи конарами,
яке миле мойо дзивче
з тима єй очками.
Оец, мац не даю (2 р.),
лєм ме одбиваю.

Шугай, шугай, шицки браня,
як ше лєм складаю!
Яки жалї нашим шерцом
чежки задаваю!
Да я мам ферталі⁴⁸ (2 р.),
побрац би ше далї.

А родзина не родзина
кед нам губи шесце,
єй ферталї на розуме,
друге признац не сце.
Ми ше побереме (2 р.),
крашнє жиц будземе.

За нашу хижу високи гори

Moderato

За на - шу хи - жу ви - со - ки го - ри,
ви - си - па - ли фур - ма - не три ко - чи со - лі.

За нашу хижу
високи гори,
висипали фурмане⁴⁹
три кочи солї.

Пошла бим зберац,
главка ме болї,
послала бим милого,
ручка го болї.

⁴⁸ Ферталї – вельо жеми (ферталь – осем гольти).

⁴⁹ Фурман – плацени превознік.

Заплац ми, мили мой

Moderato

„Заплац ми, мили мой,
за любене мойо,
цо зме ше любели
за два рочки ровно.”

„Мал би я ци, мила,
за любов заплациц,
волел бим ше гу це
седем раз наврациц.”

„Жень ше, мили, жень ше,
винчуем ци шесце,
же биш го таке мал
же биш за мну плакал.

Плачем и я тераз,
ніхто ме не види,
лем моя мац мила
кед ме рано будзи.”

„Будз ме, ангелу мой,
припровадз го гу мне,
голём да за любов
вон ми подзекуе.”

За ту нашу заградечку

За ту нашу заградечку, за ту нашу заградку
стало єдно шварне⁵⁰ дзивче, барз жалощне плакало.

„Чом ти плачеш, чом нарикаш, ша ти моя не будзеш,
на два рочки нарукуєм, ти ме чекац не будзеш.”

Ещи сом лєм тидзень вояк, уж ми мила писала
же бим себе урлап⁵¹ питал од пана капитана.

"Пан капитан, пан капитан, у мне смутна новина,
писала ми мила моя: седем раз ми замлела."

"Ой вояче, ой вояче, ша ти ещи младучки,
ша ти ещи не заслужел тот урлапчок крадучки."

Я до войны, з войны назад, мила ше не одала,
дзекуєм ци, моя мила, цо ши за мну чекала!

За хижочку нашу копа шена

За хижочку нашу копа шена,
вчера була дзивка, нешка жена.

Вчера була дзивка под венчиком,
нешка є уж жена под чепчиком⁵².

⁵⁰ Шварни – красни; мили.

⁵¹ Урлап – одсуство.

⁵² Чепец, чепчик – ту: хусточка на голову.

За хижочку нашу там високи гори

Moderato

За хи - жоч - ку на - шу там ви - со - ки го - ри,
пра - га мой ми - лен - ки ко - ніч - ки на дво - ре.

За хижочку нашу там високи гори,
прага мой миленьки конічки на дворі.

А я ці не вина, лем твоя мац мила,
вона ме не сцела, та нам погубела.

Прага вон их прага, кива зоз главичку,
кива зоз главичку, бо ма вельку бригу.

А мне мой голубок зоз поля прилещел,
бо ми Бог премили пару уж одредзел.

„Мили мой, мили мой, превелька то терха,
бо уж и сам видиш же чия сом нешка.

Ти виберай пару у тим ширим полю
же биш вибрал себе и шицким на волю.

А найбаржей вибер ти своєї мацери,
сам жалосни легнеш до тей чарней жеми.”

Зашал я желєне

Andantino

За-шал я же-лє-не, та-ке ми и зи-шло, я-ке то я спи-тал, я-ке то я спи-тал, та-ке за мне при-шло.

Зашал я желєне,
таке ми и зишло;
яке то я спитал, (2 р.)
таке за мене пришло.

Я худобни человек,
аж на концу бивам,
ей, хлебика не мам, (2 р.)
ище себе шпивам.

Питал я богате,
анї не слухало,
а худобне дзивче (2 р.)
такой ручку дало.

Гоч я и худобни,
з худобного дому,
так ми слунко швици (2 р.)
як и богатому.

Зашвицело слунко рано понад леси

Moderato

За - шви - це - ло слун - ко ра - но по - над ле - си, Це - ше ло ме,
а - ле уж не, оз - даль ме по - це - ши ин - дзей даг - дзе.

Зашвицело слунко рано понад леси,
а поже ме у тим доме ніч не цеші?
Цешело ме, але уж не,
оздаль ме поцеші индзей дагдзе.

А цо на мне мила моя одказала,
ягод да ми пол серденька одрезала.
Пол серденька одрезала,
же ме уж не любі одказала.

Зашвицело слунко ясне

(А)

Rubato

За - шви - це - ло слун - ко яс - не зра - на на я - го - ду,
и - шла єд - на мла - да же - на на студ - ню на во - ду.

(Б)

Lento amabile

За - шви - це - ло слун - ко яс - не зра - на на я - го - ду,
и - шла єд - на мла - да же - на на студ - ню на во - ду.

Зашвицело слунко ясне з рана на ягоду,
ишла єдна млада жена на студню на воду.

Ишла вона виплакана, шпива писню стару:
“Нацо ми є taki живот кед я не мам пару?”

Вельо у нас млади жени на чарно ше ноша,
ище вещей таки дзеци цо през оцох ходза.

Оцове им в Америци лєм пенєжи троша,
лєгко ше то америцки пенєжи потроша!

Я ту сама, зармуцена, шерцо у мнє гине,
а мой чловец дзеш за морйом з другу жену жиє.

Кажда птица ярабица пару себе гледа,
а я млада и розкошна, и мнє пару треба.

За яречком капуста

За яречком капуста, за яречком капуста,
ей, мила моя премилена, дай уста.

Я би дала, ти би вжал, я би дала ти би вжал,
хто би нам вещь дзивче-хляпца колїсал.

Поза гумно, поза плот, хто прескочи, будзе хлоп.
Я би прескочел, але сом ше пошпоцел.

За ярочком мила чекала

Allegretto

За я - роч - ком ми - ла че - ка - ла, че - ка - ла, че - ка - ла,

sf ми - ва - ла руч - ки у бис-трей во - дич - ки во - дич - ки.

За ярочком мила
чекала, чекала, чекала,
умивала ручки
у бистрей водички, водички.

Кед би то красному,
дай Боже, дай Боже, дай Боже,
але кед бридкому,
хрань Боже, хрань Боже, хрань Боже

Ой, ручки мои
биленьки, биленьки, биленьки,
кому ви будзеце
миленьки, миленьки, миленьки.

Сохрань ти мне, Боже,
од злого, од злого, од злого,
од води велкей
и мужа бريدкого, бريدкого.

Бо у велькей води
гнет⁵³ бим ше дадела, дадела,
при мужу бريدкому
вше бим ше ганьбела, ганьбела.

Зволюйме, пайташе

Moderato

Зво - луй-ме пай - та - ше, бо уж не - бу - дзе - ме,

бо на ют - ре ра - но, гей, ру - ко - вац бу - дзе - ме.

⁵³ Гнет – такой.

Звольоїме⁵⁴, пайташе,
 бо уж не будземе,
 бо наютре рано, гей,
 руковац будземе,
 бо наютре рано, гей,
 до войни пойдземе!

Звольоїме пайташки,
 бо уж не будземе,
 бо ше таки млади, гей,
 ми поодаваме,
 а вец катоначки⁵⁵, гей,
 през мужох будземе!

Кед ше розхадзали,
 жалошнє плакали
 и єдно другому, гей,
 крашнє дзековали,
 и єдно другому, гей,
 крашнє дзековали.

Дзекуєм ци, мила,
 за тот погар вина
 цо ши ми наляла, гей,
 пред дзверми вашима,
 цо ши ми наляла, гей,
 пред дзверми вашима.

Згорела ліпа до кореня

Andante con moto

Зго - ре - ла лі - па до ко - ре - ня, веж-ні ме, ми - ли, на ко - ле - на.
 Кед я це веж-нем, бу-дзем це биц, ей, бо ти, дзив - че, не знаш ро-биц.

Згорела ліпа до кореня.
 „Вежні ме, мили, на колєна.”
 „Кед я це вежнем, будзем це биц,
 ей, бо ти, дзивче, не знаш робиц.”

„Не моя вина, мацєрина
 же ме роботи не учєла,
 лєм ме до карчми посилаєла
 же бим єй крашнє танцувала.

Дому сом пришла, та сом спала,
 ніч ми роботи не давала,
 а вєчар заш ме посилаєла
 же бим у карчми танцувала.”

⁵⁴ **Звольовац** — дац себе на волю, у задовольствє препровадзовац час.

⁵⁵ **Катоначки** — жени хторим мужовє у войску.

Здрави оставайце, мацерино праги

Adagio

Здра - ви о - ста - вай - це, ма - це - ри - но пра - ги, що вас пре - кра - ча - ли мо - їо бн - ли но - ги!

Здра - ви ос - та - вай - це, ви мо - їо пай - та - шки, шак я уж не пой - дзем ме - дзи вас на прад - ки!

Здрави оставайце, мацерино праги,
що вас прекрачали мойо били ноги!
Здрави оставайце, ви мойо пайташки,
шак я уж не пойдзем медзи вас на прадки!

Пайташочки мойо, крашнє вам дзекуєм,
мой желени венок, я го вам даруєм!
Пайташочки мойо, поможце ми плаца,
билого голуба поможце ми лапац!

Зишли зме ше в новим родзе

Rubato

Зи - шли зме ше в но - вим ро - дзе до ва - шо - го до - му,

да - ли сце нам ва - шу дзив - ку нам за па - ні мло - ду.

Зишли зме ше в новим родзе до вашого дому,
дали сце нам вашу дзивку, нам за пані млоду.

Вона ше нам обецала, мацер ше питала:
„Дозвольце ми, мила мамо, що я надумала.

Уж я од вас уж одлєцим ягод ластовичка,
не будзем вам вельо ходзиц: раз-два раз до рочка”.

Мац кед чула, заплакала же цо робиц будзе,
же од нешка свою дзивку жадна видзиц будзе.

"Яй, Иринко, (яй ти Марчо, Ганчо...), дзивко наша, хто нам робиц будзе, хто
нам нашо стари руки одменьовац будзе?"

"Видзи, мамо, Бог зоз неба же ви стар(ш)и людзе,
(або: Остава вам младша шестра цо вам робиц будзе,
та вам, мамо, гу старосци на помощи будзе.

Висохне вам, мамо, ружа и желена трава,
а я мушим пойсц зоз Владом (Дюром, з Миколом), бо сом пришагала.

З карловского поля

Andante moderato

З карлов-ско-го по - ля мац ме до-му во - ла: "Ги-бай дзив-ко до - му,
ги-бай дзив-ко до - му, ги-бай дзив-ко до - му, шак це руч-ки бо - ля."

З карловского поля⁵⁶ мац ме дому вола.
Гибай, дзивко дому (3х), шак це ручки боля.

Не боля ме ручки роботу робяци,
лєм ме боля ножки (3х) по горох ходзаци.

Бо карловска гора з твардого каменя,
не опушуй, дзивче, першого фраєра.

Кед це вон опуши, ти му дай по волї,
скорей його шерцо (3х) за тобу заболї.

⁵⁶ Вироятно польо при Сримских Карловцох (до Карловцох нашо людзе ходзели на надніцу).

Зламала ше кормань-деска

Moderato

Зла - ма - ла ше кор - мань де - ска, не пой - дзе - ме о - рац не - шка,
а - ні не - шка, а - ні ют - ре, по - о - ре - ме на - по - ют - ре.

Зламала ше кормань-деска⁵⁷,
не пойдземе орац нешка,
ані нешка, ані ютре,
поореме напоютре.

Танцовала тлуста з тлусту
у комори за капусту,
мужове ше чудовали,
як то вони видумали.

Танцовала нина з нину
у комори под драбину,
шовгрове ше чудовали
як то вони видумали,

Танцовала редхва з маком,
а петрушка з пастернаком,
цибулька то обачела,
та и вона подскочела.

Змарнел я, счарнел я

Adagio

Змар - нел я, счар - нел я, блу - кал я го - ра - ми,
а то пре те - бе, мо - я ми - лен - ка, блу - кал з та - ля - ра - ми.

Змарнел⁵⁸ я, счарнел я,
блукал я горами,
а то пре тебе, моя миленка,
блукал з таліями⁵⁹

Чом марнеєш, чом чарнеєш,
прецо за мну ходиши?
Ша ти уж не мой, а я не твоя,
сам ше лем заводиш.

Та не марні, та не чарні,
пенєж свой зачувай,
а же сом ци раз и була мила,
забувай, забувай!

⁵⁷ Кормань-деска – часц плуга, табла.

⁵⁸ Змарніц – препаднуц тілесно и духовно.

⁵⁹ Таляр – австроугорски пенєж.

Зродзели ше тарки

Andantino

Зро-дзе-ли ше тар-ки за го-ра - ми, пой-дзе-ме ми на ніх з ле-гі-ня - ми.

Во - ни бу - ду тар - хац, ми бу - дзе - ме ла - мац з ко - на ра - ми.

Зродзели ше тарки за горами,
пойдземе ми на ніх з легінями.

Вони буду таргац,
ми будземе ламац
з конарами.

Коло таркох дражки
утапшани,

але там и пшичок
нагоршани.
Кед вон будзе брехац,
ми будземе сцекац
з конарами.

Идзе дражка шляпава

Andante con moto

И - дзе драж - ка шля - па - ва з ме - ста до млі - ні - цы.

Хто ту драж - ку шля - пу - є, тот ми - нар - ку лю - бу - є.

Идзе дражка шляпава з места до млініцы⁶⁰.
Хто ту дражку шляпує, тот минарку любує.

Клапка, клапка на облак чи є минар⁶¹ дома,
минар шедзи в млініцы за мехами пшеницы.

Клапка, клапка на дзвери чи є минар дома,
минар шекерочку вжал, шугайови главу счал.

⁶⁰ Млініца — млін (може буц и на води).

⁶¹ Минар — млінар.

Шла минарка на воду, на воду студзену,
нашла вона главичку барз окірвавену.

“Ой, главичко, главичко, дзе же твое ціло?”
“Мойо ціло в млініцы, на тей білей лавіцы.

Ой, младенцы, младенцы, не любуйце жанцы,
бо я ёдэн любавал, свой жыт сым даравал.”

Идзе мільі да двара

Andantino

И - дзе мільі - лі до дво - ра, а хто же мільі о - тве - ра
От - ве - ра мільі - ла, лем ше на нёго гнї - ва же чом ско - рей не пры - шол.

Идзе мільі да двара,
а хто же мільі отвера?
Отвера мільі мільі,
лем ше на нёго гнїва
же чом скорей не прышол.

Идзе мільі да двара,
а хто же го ту вола?
“Кед ші прышол, вїтай,
за мнє ше не пїтай,
анї гу мнє не шедай!”

“Цо тї, мільі, гуторїш?
Оздаць тї мнє не любїш?
Ша я не мам мільі,
лем тебе єдїну,
сам Господь є над намї.”

Ишло дзивче на воду

(А)

Allegretto

(Б)

Ишло дзивче на воду
през панову заграду,
ишол пан, розбил дзбан⁶²,
гей, гей, розбил дзбан!

Дзивче стало, плакало
и за дзбаном жалело:
„Кед ши пан, заплац дзбан,
гей, гей, заплац дзбан!”

„Дзивче, дзивче, не плач ти,
за дзбан ци ше заплаци.
За тот дзбан дукат дам.
Гей, гей, дукат дам!”

Дзивче дукат не сцело,
лєм за дзбаном жалело:
„Кед ши пан, заплац дзбан,
гей, гей, заплац дзбан!”

„Дзивче, дзивче, не плач ти,
за дзбан ци ше заплаци:
за тот дзбан себе дам,
гей, гей, себе дам!”

Дзивче уж не плакало,
за дзбаном не жалело.
„За тот дзбан мужа мам!
Гей, гей, мужа мам!”

Ише єден погар вина попиєм

Andante animato

⁶² Дзбан – гліняни суд на воду.

Ище єден погар вина попиєм,
 пойдзем дому, жену себе побиєм.
 Гарчки, миски єй до жеми потрепем
 и до моєй милей карчми заш сцекнем.
 „Чекай, мужу, ша ти будзеш бановац
 док ми будзеш гарчки, миски куповац!
 На надніцу ходзиц будзеш кажди дзень,
 та ми купиш гарчки, миски яки сцем!”

Ище раз, гей, пойдзем, мила, до вас

Allegretto

И - ше раз, и - ше раз, гей, пой - дзем ми - ла до вас,
 кед ми це не да - ю, гей, пой - дзем ше вер - бо - вац.

Ище раз, ище раз, гей, пойдзем, мила, до вас.
 Кед ми це не даю, гей, пойдзем ше вербовац⁶³.

Ище раз, ище раз, гей, твоїм припомниме,
 кед ми це не даю, гей, та ше розидземе.

Ище раз, ище раз, гей, ютре на тим месце,
 кед ми це не даю, гей, забудз свойо щесце.

И я ше одала

Moderato

И я ше о - да - ла бо - дай сла - ва бу - ла, бо - дай мо - я гла - ва за - вя - за - на бу - ла.

И я ше одала, бодай слава була⁶⁴,
 бодай моя глава завязана була!

Чкода, Боже, чкода та и тото древо
 цо на моєй свадзби вчера погорело.

⁶³ Вербовац ше – приявиц ше служиц войско.

⁶⁴ Лем же би слава (свадзба) була (а малженство ше не удало).

Качали ше гори, доли

Allegretto

Ка-ча-ли ше го-ри, до-ли, на-до-лі-не ста-ли, Лю-бе-ли ше чар-ни о-чи,
лю-бе-ли ше чар-ни о-чи, а-ле уж пре-ста-ли.

мат-ка и не зна-ла, ро-зи-шли ше ро-зи-шли ше як чар-нень-ка-хма-ра.

Качали ше⁶⁵ гори, доли, на доліне стали,
любели ше чарни очи, але уж престали.

Любели ше чарни очи, матка и не знала,
розишли ше, розишли ше як чарненька хмара.

Качур на доліне

Largo

Ка-чур на до-лі-не, кач-ка во-ду пи-є. Ка-чур на ню
во-ла: "Врац ше, ду-шо мо-я, врац ше ду-шо мо-я!"

Качур на доліне,
качка воду пиє.
Качур на ню вола:
"Врац ше, душо моя,
врац ше душо моя!"

"Вера ше не врацим,
бо ше зради боїм."
"Не бой ти ше зради,
ша я качур млади,
дам ци добрей ради."

⁶⁵ Гойсали ше.

Кед би чарни очка

Moderato

Кед би чар - ни оч - ка даг - дзе пре - да - ва ли,
а - ле би дзив - ча - та шиц - ки ку - по - ва - ли.

Кед би чарни очка
дагдзе предавали,
але би дзивчата
шицки куповали!

И я би купела
мне и шугайови,
най би ше чарнели
ягод гавранови.

Ище бим му купела
чижми з острожками⁶⁶,
най би почеркотал
медзи легинями.

Ище бим купела
лайбик шнурковани,
як би би му швечело
медзи легинями!

Ище бим купела
персень му на палец
най би ше му бліщал
кед вирабя танец.

Кед голубица лецела

Walse

Кед го-лу-би-ца ле-це-ла, дроб-ни пн-реч-ка, дроб-ни пн-реч-ка тра-це-ла.

Кед голубица лецела,
дробни пиречка (2) трацела.

Лецела вона през гори
до своєї милей, ростомилсней⁶⁷ мацери.

⁶⁶ **Острожки** – черкотки на запеткох чижмох хтори при танцюваню черкотали.

⁶⁷ **Ростомилсна** – наймилша.

Там ей вешеле стояло,
дванац трубаше (2) трубело.

Трубце, трубаше, весело,
покля мой венюк, злати персценок на глави.

Як ше я венка позбула,
ані половку така весела не була.

Кед ме до Осеку

Moderato

Кед ме до О - се - ку по - во - ла - ли, два - нац - ме ми там - бу - ра - ше
гра - ли, два - нац - ме ми там - бу - ра - ше гра - ли.

Кед ме до Осеку поволали,
дванацме ми трубаше гралі.
А кед ми у Винковцох заграли,
мойо ножки смутни танцювали.
Ножки мойо, не танцуйце смутне,
бо маширац ⁶⁸ будзеце наютре.

Кед ми порахуєш гвизди цо на небе

Moderato sostenuto

Кед ми по - ра - ху - єш гвиз - ди цо на не - бе, ми - ли шу - га - їч - ку, пой - дзем вєц за те - бе.

Вона:
Кед ми порахуєш
гвизди цо на небе,
мили шугайчку,
пойдзем вєц за тебе.

Вон:
Нападали дижджи,
рика ше виляла.
Дзе же ши розума
тельо назберала.

⁶⁸ **Маширац** – исц у строю (о войску).

Вона:
 Дзе бим назбрала?
 Там дзе го давали,
 же би ше гунцути
 не вишмейовали!

Вон:
 Ей, не наглі, дзівче,
 жалю не задавай,
 зоз щирейшим шерцом
 до бешеди ставай!

Вона:
 Позно, шугайчку,
 досц це я чекала,
 док ше ти надумал,
 я уж ручку дала.

Кед по свадзби рано

Moderato

Кед по свадзби рано уж сом ше гнівала,
 бо ми моя швекра робиц розказала.
 Я лем teraz пришла, нігдзе ніч не познам,
 но справди за люцку роботу ніч не дзбам.

Да сом робиц сцела, бим ше не одала,
 да не робим прето зо мну мац тал дала.
 Свой орман порихтам як ми шерцо жада,
 за роботу свою най швекра препада.

А кед швекра-швекор сина напулькаю⁶⁹,
 а я их зохабим най ше ганьбиц маю.
 Кед мир, ей, мац зосцу, муша попушовац,
 я будзем вше вецей над німа пановац.

А уж су и стари, пейдзешат лапаю,
 та нам двоім младим лем ту завадзаю.
 Найлєпше би було хижу им вименіц⁷⁰,
 а ми им будземе коменцію⁷¹ дзеліц.

⁶⁹ Нагваря сина против мнє.

⁷⁰ Найсц им другу хижу.

⁷¹ Витримованє.

Кед сом вчера вечар

Moderato

Кед сом вче - ра ве - чар на ка - пур - ки ста - ла,
пи - тал ше ми ми - ли чом сом так пла - ка - ла.

Кед сом вчера вечар
на капурки стала,
питал ше ми мили
чом сом так плакала.

Кед ши свой калапчок
на бочок приложел,
ягда ши ми шерцо
з каменём приложел.

Як бим не плакала
и не нарикала,
ти другу облапал,
я ше припатрала.

Шерцо мойо, шерцо,
з каменя твардого,
зарекай ше, дзивче,
фраера першого.

Так ше го зарекай:
не дай му по волі,
най и його шерцо
за тобу заболі.

Кед сом ишол вчера вечар од фрасрки

Allegretto

Кед сом и-шол вче-ра ве-чар од фра-ер-ки, спад-нул ми ка-лап-чок до сту-дзе-ки.
По-мож бо-же зоз сту-дзен-ки, за-рек-нем ше тей фра-ер-ки! Ду-шо мо-я, ду-шо мо-я.

Кед сом ишол вчера вечар од фраэрки,
спаднул ми калапчок до студзенки.
Помож боже зо студзенки, –
зарекнем ше⁷² тей фраэрки!

Кед сом ишол вчера вечар з любованя,
спаднул ми конічок до дуная⁷³!
Помож боже зоз дуная, –
зарекнем ше любованя!

Кед сом ишол коло панскей загради

Andante agitato

Кед сом и-шол ко-ло пан-скей за-гра-ди ви-дзел я там роз-ма-ри-ї же-лє-ни,
ви-дзел я там роз-ма-ри-ї же-лє-ни,

Кед сом ишол коло панскей загради,
видзел я там розмариї желени.
Пойдзем я ше заградара опитац
чи допущи розмариї натаргац.
„Не садзел ши, анї таргац не будзеш,
анї шварне дзивче любии не будзеш.
Хто их садзел тот и таргац их будзе,
тот и шварне дзивче любовац будзе.

Кед сом ишол од милей

Allegretto

Кед сом и-шол од ми-лей, уж бу-ла зо-ря, уж ме о-цец,
уж ме че-кал з льов-чу на дво-ре, з льов-чу на дво-ре.

⁷² Одрекнем ше.

⁷³ До рички, потока.

Кед сом ишол од милей,
уж була зоря⁷⁴,
уж ме оец, уж ме чекал
з льовчу на дворе.

Чекай, сину, мили мой,
шак це виплацим,
ша я твійо млади косци
на прах обрацим.

Кед сом постал кавалєром

Allegro scercando

Кед сом пос - тал ка - ва - ле - ром, мал сом у - ши за - га - ле - ром,
як ше у - ши роз - и - гра - ли, ши - цок га - лєр роз - тар - га - ли.

Кед сом постал кавалєром⁷⁵,
мал сом уши за галєром,
як ше уши розиграли,
шицок галєр розтаргали.

Жено моя невірліва,
чом ши на мнє виволала,
а я на це не виволал,
седем рочки гачи не мал.

Седем рочки гачи не мал,
за кошульку анї не знал,
а за чижми не споминал,
бо их шога⁷⁶-нігда не мам.

⁷⁴ Уж було пред виходом слунка.

⁷⁵ **Кавалєр** (и **гавалєр**) ту недосц ясне: може значиц „припаднік конїци, гусар”, „кавалєр” итд.

⁷⁶ **Шога** (мадь.) – нігда; з повтореним **нігда** вираз ту значи „нігда-пренїгда”.

Кед я ишол през тот лес

Кед я ишол през тот лес,
през тот калінови,
ступел я там на камень,
камень мраморови⁷⁷.

А спод того камня
водичка вибива.
„Напий ше з ней, милєнка,
кед ши справедлїва.”

„Я би ше з ней напила,
красу бим страцела,
а цо би я, мили мой,
през краси робела?”

Кед я пойдзем машировац

Кед я пойдзем машировац,
дам я себе коня ковац,
а за калап вежнєм квице,
мила моя, зохабим це!

Зохабим це, плацац будзеш,
дробни лістки писац будзеш,
дробни лістки виписани,
зоз слизами покапкани.

Будзеш писац з ценким пирком:
под хторим я официром.
Будзеш писац з чарну тинту
под хтору сом регименту.

⁷⁷ Мраморни.

Коліш ше, коліско

Sostenuto

Ко - ліш ше, ко - лі - ско, ко - ліш ма - льо - ва - на, - ту зра - на.
бо я му - шим хо - дзиц на ро - бо - - -

Ей, ро - бо - та мо - я шиц - ка так о - ста - ла
же сом те - бе, ча - до, лу - го ко - лі - са - ла.

Коліш ше, коліско,
коліш мальована,
бо я мушим ходзиц
на роботу з рана.

Ей, робота моя
шицка так остала
же сом тебе, чадю,
длуго колісала.

Заври очка, сину,
бо я пре це гинем,
водне як и вноци
од це не спочинем.

Стуляй очка⁸¹, рошні,
скорей будзеш млоди,
лемже чи ми вецка
старей подаш води?

Коло водички

Allegretto

Ко - ло во - дич - ки са - ми ру - жич - ки, пра - гай, ми - ли, пра - гай вра - ни ко - ніч - ки!
Пах - ня - ца ру - жа, чер - ве - ни на ній квет, нет ле - ги - ня ні - гдзе як мой ми - ли, нет!

Вона:

Коло водички сами ружички,
прагай, мили, прагай
врани конічки!

Пахняца ружа,
червени на ній квет,
нет легиня нігдзе
як мой мили, нет!

Вон:

Я би их прагал, лем ше таргаю,
питаи ти ше, мила,
чи це за мене даю.

Пахняца ружа,
червени на ній квет,
нет дзивочки нігдзе
як цю мила, нет!

⁸¹ Заври очка.

Вона:

Дали би дали, кед би шерца мали,
але го не маю,
та дац не думаю.

Пахняца ружа,
червени на ней квет,
ей, на таки слова
змарнел ми ше швет⁸²!

Коло мліна яворина

(У варіанти „А” перши стих усоглашени з ритмом мелодії;
варіанта „Б” глаши: Коло мліна яворина, / сцел би я ю вирубац.)

(А)

Adagio

Рош-не ко-ло млі-на мла-да я-во-ри-на, сцел би я ю се-бе ви-ру-бац,
спо-до-ба-ло ми ше у су-ше-да дзив-че, а-ле ми го не-сцу дац.

(Б)

Adagio

Ко-ло млі-на я-во-ри-на сцел би я ю ви-ру-бац. По-па-че-ло ше ми
у су-ше-да дзив-че а-ле ми го не-сцу дац. а-ле ми го не-сцу дац.

Рошне коло мліна
млада яворина,
сцел би я ю себе вирубац;
сподобало ми ше⁸³
у сушеда дзивче,

Давал сом им волки,
ору бреги, доли,
але ми го ище не сцу дац:
даю ми го, даю,
лєм ме спредедаю,

⁸² Живот ми постал немили.

⁸³ Попачело ше ми.

але ми го не сцу дац.
 Давал сом им овци,
 мали злати дзвончки,
 але ми го ище не сцу дац:
 даю ми го, даю,
 лєм ме спреведаю,
 я ше не дам спреведац!

я ше не дам спреведац.
 Стало ше им, стало:
 дзивче ше преспало⁸⁴,
 тераз ми го вони даваю,
 але я го не сцем,
 обрачим ше дзе сцем,
 най ю себе тримаю. (2)

Коло нашей хижи

Вон:

Коло нашей хижи
 дражка виходзена,
 прецо то Ганічка
 така зармуцена?

Чи ше вона стара
 же ю шугай не сце,
 лебо ше так стара
 же ей губи щесце?

Водне задумана,
 ніч ше не озива,
 але вечарами
 себе и зашпи́ва:

Вона:

Идзе ми недзеля,
 лєдво чекам стреду,
 лєдво чекам стреду,
 милого бешеду.

Стреду слунко шеда,
 ту уж и бешеда,
 розисц ше требало,
 шерцо нам не дало.

Коло поточка дражка стої

⁸⁴ Преспало ше – страцело венoк.

Коло поточка дражка стої,
коло дражки дуб садзени.
Садзела го моя наймиленша
кед сом ишол до войны.

Я до войны, з войны назад,
мила ше ми не одала.
“Дзекуем ци, моя наймиленша
цо ши за мну чекала.”

Кориточко за грош

Allegretto

Ко - ри - точ - ко за грош, а ши - точ - ко за два,
ра - ду - є ше Ган - ча же ей не - шка свадз - ба.

Кориточко за грош, а шиточко за два,
радує ше Ганча же ей нешка свадзба.

Гарчичок ше розбил, варешка зламала,
а Ганча плакала же ше уж одала.

Лепше тей дзивочки

Alegro moderato

Леп-ше тей дзи-воч-ки хто-рей пет-нац роч-ки, бо ше не о-да-ла од сво-ей ма-моч-ки.

Лепше тей дзивочки
хторей петнац рочки,
бо ше не одала
од своєї мамочки.

Не вер легиньови
ані ше му не звер
док зоз нїм не клекнеш
пред олтар на камень.

Пред олтар на камень,
на голи колена,
аж теди можеш знац
же ши його жена.

Летай, летай, летай

Andante cantabile

Летай, летай, летай, голубочку шиви,
гибай, гибай, гибай, нешка вечар, мили!
Били голуб подлетуе, до хижочки закукуе:
Добри вечар, мила, голубичко шива!

Вона:

Летай, летай, летай, голубочку шиви,
гибай, гибай, гибай, нешка вечар, мили!

Вон:

Били голуб подлетуе, до хижочки закукуе:
“Добри вечар, мила, голубичко шива!”

Вона:

Витай, витай, витай, мили мой шугаю,
поведз, поведз, поведз чи це за мне даю.

Вон:

Мойо на то приставаю, за невесту це примаю,
бо запаметали як ше вони брали.

Мамо моя, мамо, злєкам я ше вноци

Lento amabile

Мамо моя, мамо, злєкам я ше вноци, а так на мене
бо под наш об-ла-чок, хо-дзя хлап-ци вноци, а так на мене
во-ла-ю, спо-ко-ю ми не даю.

Мамо моя, мамо, злекам⁸⁵ я ше вноци,
 бо под наш облачок ходза хлапци вноци,
 а так на мнє волаю, спокою ми не даю. (2)
 Дзивко моя, дзивко, з того споможеме,
 гибаль посцельочку нука унешеми,
 та ти будзеш мирно спац, не будзеш ше нігда бац. (2)
 Дзивко моя, дзивко, не одай ше еще,
 шицки людзе гваря же ши млада еще,
 таки млади жени мру, бо их мужове бию. (2)
 Мамо моя, мамо, лєм тот жену биє,
 лєм тот жену биє цо з ню рад не жиє,
 я з нїм будзем крашне жиц, не будзе ме нігда биц. (2)

Мамо моя, мамо, чом ме не одаш уж

Мамо моя мамо,
 чом ме не одаш уж,
 ша сом ци виросла
 як у леше галуз⁸⁶.

Мац моя, мац моя,
 да то не мац моя,
 давно би я була,
 шугай, жена твоя.

Але то мац моя
 шицко наробела,
 вона ме не дала
 за кого я сцела.

Гоч би ши виросла
 як над воду верба,
 и теди це не дам,
 бо ши сама една.

⁸⁵ Злекам ше – боїм ше.

⁸⁶ Галуз – младнік; конар.

Мамо моя, мамо, я ше на це волам

“Мамо моя, мамо,
я ше на це волам:
Чи я не виросла,
кеди же ше одам?”

Мамо моя, мамо,
чом ши ми бранела
одац ше за того
кого я так сцела?”

“Дзивко моя, дзивко,
признам свою вину,
я це не одала,
бо це мам єдину.”

“Шугай мили, шугай,
да то не мац моя,
давно би я була
вирна жена твоя.”

Мам я грушку

Мам я грушку дзешка,
пойдзем на ню нешка,
назбивам, натрешем,
милому однешем.

Мила моя, дзе ши була вчера

Moderato

Ми - ла мо - я дзе ши бу - ла вче - ра? А я па - сла при Ду - на - ю
Я при - хо - дзел, ти не бу - ла до - ма.
па - ви, дзе не бу - ло се - дем роч - ки тра - ви.

Вон:

Мила моя, дзе ши була вчера?
Я приходзел, ти не була дома.

Вона:

А я пасла при Дунаю пави⁸⁷,
дзе не було седем рочки травы.

Вон:

Мила моя, дзе ши була рано?
Я приходзел, ти не була дома.

Вона:

А я пасла при Дунаю качки,
дзе не було седем рочки млачки⁸⁸.

Вон:

Мила моя, дзе ши була нешка?
Я приходзел, ти не була дома.

Вона:

А я пасла цали чупор гуши,
хто ме любі, тот ме и вжац муши.

⁸⁷ **Пави** – павури.

⁸⁸ **Млачка** – вода, бара.

Миленко моя (и Миленка моя...)

(А)

Walse

Ми - лен - ко мо - я, на - пой ми ко - ня!

Не на - по - їм, бо ше бо - їм, бо сом не тво - я!

(Б)

Rubato

Ми - лен - ко мо - я, на - пой ми ко - ня!

Не на - по - їм, бо ше бо - їм, бо сом не тво - я!

“Миленко моя, напой ми коня!”

“Не напоїм, бо ше боїм,
бо сом не твоя!

Кед будзем твоя, напоїм ци два
зоз студзенки мурованей,
з нового ведра.”

“Нове ведерко, красна фрасерко,
красна, красна, красни конї,
мила, напой ми.

Миленко моя, шедай на коня,
та пойдземе ширим польом
до мого двора.”

Мили мой мужочку

Alegretto scherzando

Ми - ли мой му - жоч - ку, що то бу - дзе з на - ми? Ко - ле ме од вче - ра под реб - ра - ми.
 Под реб - ра - ми ко - ле, а пред оч - ми мра - чи, на - лей ти мне му - жу, я - го - да - чи.

Вона:

Мили мой мужочку, що то будзе з нами?
 Коле ме од вчера под ребрами.
 Под ребрами коле, а пред очми мрачи,
 налей ти мне, мужу, ягоди!

Єден погаричок, нолє, мужу, налей,
 бо сом уж не годна церпиц далей.
 Ягодача бистра, така бистра, вера,
 зоз ню ше вилічи и колера.

Вон:

Мила моя жено, не знаш ти що нове:
 нет уж ані капки у коршове!
 Бо ме вчера вечар клало под лопатку,
 лічел сом ше, лічел до остатку.

Мили мой шугаю

Moderato

Ми - ли мой шу - га - ю, чеж - ко ше лю - би - ме:
 що пре о - ца, що пре ма - цер ро - зисц ше му - ши - ме.

Мили мой шугаю,
 чежко ше любимє:
 що пре оца, що пре мацер
 розисц ше мушимє.

Що би пре родичох,
 але пре родзину
 мирно бизме жиц не могли
 ані за годзину.

Можеш, мили, можеш

Walse

Мо - жеш, ми - ли, мо - жеш ко - ло нас не хо - дзи, мод - ле - ла я ци
ше, не сцел ши ме лю - бив, мод - бив. Мод - ї.

D.S.al Coda

Можеш, мили, можеш
коло нас не ходзи,
модле́ла я ци ше,
не сцел ши ме люби́в.

Модле́ла я ци ше
з еше́ні до яри,
а ти себе нашо́л
дзиви́в з дру́гей стра́ни.

Дзиви́в з дру́гей стра́ни,
з дру́гей фа́мелії,
а я себе нашла́
хля́пца зоз ле́лії.

Мой отец, моя мац

Allegretto

Мой о - тець, мо - я мац да - ли ме ма - льо - вац, кед сом з вой - ни при - шол не мог - ли ме поз - нац.

Мой отец, моя мац дали ме мальовац⁸⁹,
кед сом пришол з війни, не могли ме познац.

Лем ме познавала моя фраєрочка,
цо ме любовала за полтреча⁹⁰ рочка.

За полтреча рочка, полтреча мешачка,
же би людзе знали же я фраєрочка.

⁸⁹ Намальовац на слики.

⁹⁰ Полтреча рочка – два и пол рока.

На желёной трави паше дзивче пави

Andante con moto

На же - ле - ней тра - ви па - ше дзив - че па - ви,
при - шли гу ней тро - ме мла - ди хлап - ци: "Ги - бай дзив - че з на - ми!"

На желёной трави
паше дзивче пави⁹¹,
пришли гу ней
трое млади хлапци:
„Гибай, дзивче, з нами!”

„Мала я милого,
сокола шивого,
одлецел ми
до швета широого,
до швета широого.

„Не пойдзем я з вами,
бо я пашем пави!”
„Зажень пави
до желёной трави,
гибай, дзивче, з нами!”

Кед би ше ми вон сцел
ише раз наврациц,
дала бим го
седем раз озлациц,
седем раз озлациц!”

Най каждая мамочка

Moderato

Най каж - да ма - моч - ка дзи - воч - ки на - ка - же же би не ше - дзе - ла
до два - нац на дра - же, бо єд - на ше - дзе - ла, та барз ба - но - ва - ла,
шу - гай ше о - же - нєл, а во - на о - ста - ла.

⁹¹ Оп. 87.

Най кажда мамочка дзивочки накаже
 же би не шедзела до дванац на драже,
 бо една шедзела, та барз бановала,
 фраер ше оженел, а вона остала.
 Най кажди апочко синови накаже
 же би не любовал дзивочки по драже,
 бо еден любовал, та барз побановал,
 дзивка ше одала, а вон леґинь остал.

Накошени марадики

Накошени марадики⁹²
 шором поскладани.
 “Пречераме себе очка?”
 – питал ше ми Яни.

“Чи и твоя брига чежка
 така як и моя?
 Як зме очка зачерали,
 вещей нет покоя.”

Вечар мешац з гвиздочками
 цихо небом плївал,
 шедзел Яни задумани,
 ніч ше не озивал.

У загради два яблонї,
 а у дворе грушки,
 шедза двойо повадзени
 як набити пушки

⁹² **Марадик** – дзевец зложени снопи жита.

На полю конї ору

Moderato

ет Н ет Н ет

На по - лю ко - нї о - ру а мой ми - ли три - ма плуг, же

Н ет Н Н7 1. ет 2. ет

би ми бул сце - ла би я, мо - йо ще - сце и на - ді - я. Же и на - ді - я.

На полю конї ору,
а мой мили трима плуг,
же би ми бул сцела би я
мойо щесце и надїя.

Цо ши гварел спочатку,
а спревед на остатку,
же ци оец каже гледац —
шлебодно ци хтору сцеш вжац.

Ледво чекам тоту яр
чи ми Бог да таки дар
же бим була його жена,
барз бим була поцешена.

Милому шерцо плаче.
Дома гвари: “Мой отче,
я не можем уквильовац
дзивку хтору сцем любовац.”

Прешла жима, пришла яр
страцела я сладки дар,
бо мой мили другу гледа,
бо му оец вжац ме не да.

Оец сина санує,
шлебоду му дарує,
и най бере хтору вон сце,
най сам кує свойо щесце.

Бо я не мам ніч талу⁹³
гу його капіталу.
Моя любов то мой тал бул
чи ши мили цалком забул?

А як мила учула,
Богу хвалу давала
же поправиц шицко може,
слава Тебе добри Боже!

На тим нашим шоре

Moderato

F B F C C7 F C

На тим на - шим шо - ре ми - ра нет по но - щі, кот - ри ле - гнїя прей - дзе

1 C F C 2 C C7 F

з клїн - ку за - ло - по - ци. з клїн - ку за - ло - по - ци.

⁹³ Тал — жем; капитал.

На тим нашим шоре
мира нет по ноці,
котри легинь прейдзе,
з клянку залопоці.

Як ше вишпи дзивче
цо ма чарни очка?
Водне швица ясно,
вечар як гвиздочка.

Кому цо до того
же ше ми схадзаве?
Кед ми обидвойо
чарни очка маме.

Наша млада невеста

Allegretto

На - ша мла - да не - ве - ста, дзе же та - ка ви - ро - сла?
Ро - сла во - на у га - ю, лем за те - бе шу - га - ю!

Наша млада невеста
дзе же така виросла?
Росла вона у гаю
лем за тебе шугаю.

Наша млада невеста
цо за чепец⁹⁴ принесла?
Кед ше до нього зачепа,
щицких озда зашлепа!

Наша млада невеста
цо за чижми принесла?
Кед ше до нїх обує,
щицку свадзбу звербує!

Наша хижа обилена

Allegro

На - ша хи - жа о - би - ле - на, то - та ру - жа би - ло квіт - не,
при нсїй ру - жа за - са - дзе - на,
каж - ди ле - гинь до нас лїп - не. Еї, цо ми ше то - то - див - че шер - цу спо - до -
ба - ло цо на яр - ку вче - ра ве - чар нож - ки у - ми - ва - ло.

⁹⁴ Оп. 52.

Наша хижа обилена, при нѣй ружа засадзена,
тота ружа било квитне, кажди легинь до нас лїпне.
Ей, цо ми ше тото дзивче шерцу сподобало
цо на ярку вчера вечар ножки умивало.

Чекац будзем годзиночку як сом каждую соботочку.
чекац будзем пред вечаром, чекац цалу годзиночку.

А кед це я не дочекам, мили мой шугаю,
та ше сама поприберам, пойдзем там дзе граю!

Нашим шором будзе у нас калдерма

Нашим шором будзе у нас калдерма.
„Поведз, мужу, чи я тебе не верна:
облапим, побочкам чоло и за оберва,
поведз, мужу, чи я тебе не верна.”

У тим доме била ружа розквита:
цо ма вариц, газдиня ше не пита⁹⁵.
„Шицко ци приправим и на трошок зохабим,
а на вечар седем раз це облапим.”

У тим доме и фиялка розквита
дзе ше газда за роботу не пита⁹⁶.
„Шицко ци готове и паленка на столе,
шедай, мужу, работа ци у шоре.”

Добре тому хтори таку жену ма,
у тим доме вше у шоре работа.
Кед вон ю облапи, а вона му навраци –
нет то конца тей прекрасней любосци!

⁹⁵ Газдиня ше не не муши питац мужови цо ма вариц, а вон шицко друге пороби (приправи).

⁹⁶ Газда ше не муши питац жени цо ма робиц, лем придзе за порихтани стол.

На широкій рівні

Moderato

На ши - ро - кей ров - ні там ше дзів - че мод - лі, чер - ве -

не як ру - жа, чер - ве не як ру - жа, за кра - сно - го му - жа.

На широкей ровні
там ше дзівче модлі,
червене як ружа
за красноґо мужа.

НЕТ то, боже, НЕТ то
як цо дзиячкови:
облапи, побочка,
сам идзе до школи.

Я би це чекала,
але ти дзизячок,
ти би од мене злетол
як до поля ташок.

На гори диждж пада,
на долїне млачка⁹⁷,
кажде дзивче шумне
цо люби дзиячка.

Кед зоз школи видзе,
кнїжочка у ручки,
причекай ме, мила,
на желеней лучки.

Ти би од мене злетол,
я би ту остала,
яй, Боже мой мили,
цо бим ту почала?

Наштред Америки

Moderato

Es As B Es Es сm

На-штрел А - ме - ри - ки кар - чма му - ро - ва - на, Пи - ю во - ни, пи - ю,
у ней хлап - ци пи - ю до би - ло - го ра - на.

G сm fm G G7 сm

а так ще згва - ря - ю: "По - ме, бра - ца, по - ме до ста - ро - го кра - ю!"

Наштред Америки
карчма мурована,
у неї хлапци пию
до білого рана.

Бо у наших краю
людзе так думаю,
же у Амерыки
пенеш лем згартаю.

Пию вони, пию,
а так ще згваряю:
„Поме, браца, поме
до старого краю!

А у Америки
треба чежко робиц,
на сто дваец вата⁹⁸
под жем треба сходзиц.”

⁹⁷ Оп. 88.

⁹⁸ Мера за дужину (коло 2 м).

Не верим я себе

(На варіанту мел. Дай нам, Боже, дай нам)

Не верим я себе, ані, мила, тебе,
 ані тей кошульки цо ю мам на себе.
 Кошуленко ценка, шила це миленка,
 шила це през тидзень, плакала кажди дзень;
 шила це през мешац, плакала кажди час;
 шила це до рочка, виплакала очка.
 Як ше розхадзали, жалошне плакали,
 на приклетних дзверох слизи розлівали.
 Чекай, мили, чекай, дам ци калафію⁹⁹,
 цо ци будзе пахнуц цалу компанию¹⁰⁰.
 Капітан ше пита цо то так барз пахне?
 ружа калафія цо ми дала мила!

Недалеко од валала

Недалеко од валала
 єст там єден густі лес,
 а ти, моя наймиленша,
 а ти на мне вше не бреш.

Сама ши ме заволала
 до мамочки до своєї,
 дала ши ми погар винка
 до ручочки до моєї.

⁹⁹ **Калафія** – квеце, ружа.

¹⁰⁰ Воєна єдинка у Австро-Угорскєй.

А я хлапец справедлїви,
з того винка не сцел пиц,
бо ти, моя наймиленша,
ти ме сцела отровиц.

А я з того винка не сцел,
анї го пиц не будзем,
анї тебе, моя наймиленша,
вещей любвиц не будзем.

Недалєско у Дюрдьове

Недалєско у Дюрдьове
що ше стало в єдним доме?
Же жена мужа свого побила
и до комори його заварла.

Дзе го била? Под комином.
З чим го била? З мотовидлом¹⁰¹.
“Чекай, мужу, научиш школи,
мушиш ми робиц по моєй волї.

Рано станєш, умиєш ме,
зачєшеш ме, облєчеш ме,
“добре рано” маш ми винчовац,
єще гу тому ручку побочкац.

Мам я, мужу, и милого,
мушиш любвиц и ти його,
кед вон придзе, маш ше з дому брац,
кед го ту найдзеш, маш го привитац.

Же ме дараз и побочка,
з тим червенши мойо лїчка,
бо му уста як осладзени,
зато ми лїчка таки червени.

¹⁰¹ Мотовидло – часц ткацкого прибору.

Не зрубуй не сцинай

(На варіанту мел. Дай нам, Боже, дай нам)

Moderato

Не зру - буй, не сци - най же - ле - но - го ду - ба,
не бер ме, мой ми - ли, кед сом ци не лю - ба.

Не зрубуй, не сцинай
железного дуба,
не бер ме, мили мой,
кед сом ци не любя.

Люба ти мне, любя
сердечку моему,
лем же ти не любя
оцovi моему.

Можеш, мили, гледац
в ширим швеце долю,
нігда ти не найдзеш
оцovi на волю.

Оцovi на волю,
мацери на дзеку,
ище ти заплачеш
за твою миленьку.

Не мам ані гласу

(А)

Andante

Не мам а - ні гла-су, не мам я гар-до - го, шпи-вац бим у - че-ла, а - ле нет од ко-го.

(Б)

Andante

Не мам а - ні гла - су, до шпи-ва-ня то - го, шпи-вац бим у - че-ла, а не мам од ко-го.

Не мам ані гласу,
не мам я гардного¹⁰²,
шпи-вац бим учела,
але нет од кого.

Бо мамочка наша
вельо не шпивала,
лем ше вше старала,
же нас вельо мала.

¹⁰² Гарди – красни.

Теди лем шпивала
кед нас колїсала,
нам зоз свою писню
очка заверала.

“Гаяй же ми, буяй,
шиви очка стуляй¹⁰³,
як би я стуляла
кед бим таки мала.”

Не так то ше стало як я розраховал

Не так то ше стало як я розраховал,
бо я гу остатку барз вельо чкодовал.

Дзивче сом полюбел цо ми ше пачело,
а кед гу остатку воно ме не сцело.

Очи мало красни ягод чарни тарки,
але и гамишни¹⁰⁴ ягод у Циганки.

Кед попатри з нїма милосердїє на мнє,
легко бим подумал же ше модлі за мнє.

Але вона, гунцут, теди ме любела,
теди ме любела кед ме не видзела.

Кед ме обачела, анї не патрела,
кед ме не видзела, теди скапац сцела.

Нєт то красше дзивчаточко

¹⁰³ Оп. 81.

¹⁰⁴ Гамишни – нешири, спрведаци.

Нєт то красше дзивчаточко в тей бачванскєй країни
як цо моя наймиленша кєд ше вона (2 р.) умис.

Умис ше, зачєше ше кажди дзєнь як внєдзєлю,
шєднє сєбє за столїчок, пише писмо (2 р.) милому.

Написала, прєчитала, цємна нощ ю застала,
паперу єй нєдостало, а швичка (2 р.) єй загасла.

Паперу єй нєдостало, тинта ше єй розляла,
а то моя наймиленша, вона крашнє (2 р.) писала.

Нїгда я нє видзєл

Adagio

єт Н єт Н єт D G D G
Нї-да я нє ви-дзєл так дзив-чат-ко пла-кац, як ми-лен-ку мо-ю кєд ме при-шли ла-пац.
G Н ат D G D єт Н єт
Нє плач, ми-ла мо-я, ша ми ше вра-ци-мє док ше ка-то-нац-кєй муш-три на-у-чи-мє.

Вон:

Нїгда я нє видзєл так дзивчатко плакац
як миленку мою кєд ме ишли лапац¹⁰⁵.
Нє плач, мила моя, ша ми ше врацимє
док ше катонацкей муштри¹⁰⁶ научимє.

Вона:

Скоро то нє будзе док ше ви врацицє,
док ше катонацкей муштри научицє.
Пойдзєш, мили, пойдзєш, на три рочки з дому,
як ци чєжко будзе, нє повєш нїкому.

¹⁰⁵ Одводзиц, вербовац до войска.

¹⁰⁶ Катонацка муштра – вояцка наука, схопносц.

Нігда я то не верела

Нігда я то не верела же би любов почкодзела.
 Тераз верим, бо ми чкодзи, бо мой мили индзей ходзи.
 Индзей ходзи, а мне не сце, шерцо мойо розпадне ше.
 Розпадне ше на два страни, а мой мили за горами.
 За горами в тей доліне чарни гавран воду пие,
 пие, пие попивкуе, два серденька зармуцуе.
 Два серденька, штири очка, буду плакац до пол рочка,
 од пол рочка до ешені, док ше шугай не ожені.

Ніч ше ми не пачи

Ніч ше ми не пачи,
 лем тота приправа¹⁰⁷.
 чарна реверенда¹⁰⁸
 и кандраста глава.

Дармо ме, мой оцц,
 до школи даваце,
 не будзе зо мне поп,
 ані не думайце!

Не будзе зо мне поп,
 ані жадни¹⁰⁹ патер¹¹⁰,
 бо бим зоз олгара
 на дзивчата патрел!

Пойсц би ше трафело
 дагдзе гу хорому,
 а я би заблудзел
 дзивцецу шварному.

¹⁰⁷ Ту: красни випатрунок, слика.

¹⁰⁸ Священіцка чарна шмата, *серб.* мантија.

¹⁰⁹ **Жадни** – ніяки.

¹¹⁰ **Патер** – католицьки священік.

Облсчем кепень

Lento

Об - блс - чем ке - пень, шаб - лю при - па - шем, пой - дзем гу дзив -
чи - ния, пой - дзем гу є - ди - ней, там ше по - це - шим.

Облсчем кепень¹¹¹,
шаблю припашем,
пойдзем гу дзивчини,
пойдзем гу єдиней,
там ше поцешим.

Вишла дзивчина,
вишла єдина.
Стала вона, стала,
горко заплакала,
змарнєл ше єй швет.

Прецо так плачеш,
дзивчино моя!?
Як бим не плакала
и не нарикала,
не будзем твоя!

Будзеш ти моя,
будзеш ти моя.
Людзе ми це рая,
родичи даваю,
сам Пан Бог так сце!

Оженєл ше неборак

Allegretto

О - же - нєл ше не - бо - рак, вжал вон се - бе не - бо - гу, грай нам за пи - во, о - же - нєл - ше
не - бо - рак, вжал вон се - бе не - бо - гу, грай нам за пи - во, грай нам за пи - во!

Оженєл ше неборак¹¹², вжал вон себе небогу¹¹³,
вжал вон себе небогу, цо нїгдзе вжац не мог ю.

Кед конопи трепаля¹¹⁴, на Бога ше волаля:

Панє, Боже, помагай, а з вечаром понагляй!

Витрепала три снопи, предай мужу конопи,
купиш себе надраги, будзеш ходзиц през бриги.

¹¹¹ Кепень – файта мантиля.

¹¹² Нєборак – бидни, нєщесни.

¹¹³ Нєбога – бидна, мєщесна.

¹¹⁴ Тарла, дробєла на церлїци.

Ожень ше, Яничку, ожень ше

Andante agitato

О - жень ше, Я - нич - ку, о - жень ше, а за лю - цку же - ну не треш ше,
а за люц - ку же - ну не треш ше, не треш ше, а за люц - ку же - ну не треш ше

Ожень ше, Яничку, ожень ше,
а за люцку жену не треш ше,
бо то люцка жена не твоя,
щицко на це вона вивола.

Ганьба би то була не мала
кед би по валалє згурчала,
свою ти облапиш кеди снеш,
та за люцку не стрєж ягод пес!

Ой, ви, жени, жени

Andante

Ой, ви, же - ни, же - ни, по - радз - це ме же - ни цо я мам ро - биц
од мал - ри, од мал - ри? то бу - дзе доб - ре од мал - ри, од мал - ри.

D.C. al Coda

Ой, ви, жени, жени, порадзце ме жени
цо я мам робиц од мадри, од мадри¹¹⁵?

И тепшу рейтеши, а другу колбаси,
то будзе добре од мадри, од мадри.

Палєнки жидлічок и цали хлебичок,
то будзе добре од мадри, од мадри.

Миску папригашу и миску зоз кашу,
то будзе добре од мадри, од мадри.

И килу сланїни, миску студзенїни,
то будзе добре од мадри, од мадри.

Пол акова вина, мадра ше не гнїва,
то будзе добре од мадри, од мадри.

¹¹⁵ Мадра – жалудкова хорота.

Ой, лучка, лучка

Larghetto

Ой лучка, лучка, лучка желена,
пасло ми на ней дзівче еленя.
Не бул то елень, була то сарня,
причекай, дзівче, пол рочка на мне.

Я би чекала рочок, полдруга,
ти би ме не вжал, ганьба би була.
Ганьба би була моей родзини
же я остала в своєї подліни.

Ганьба би була на мойо ліца
же я остала стара дівича.
Голуб на дубе жалошне джубе
же тото дзівче мойо не будзе.

Ой, мешачку, мешачочку

(А)

Andante

(Б)

Andante

Ой, мешачку, мешачочку,
не швиц ти нікому,
лєм мойому наймилшому
кед идзе до дому.

З вечара цма, з вечара цма,
а над доньом ясно,
нет мойого наймилшого,
цошка ми го зашло.

Зашла ми го, зашла ми го
диджова росичка,
а хто же ми поцилує
мойо били лічка.

Спод далекей гевтей гори
мешачок виходзи,
давно барз я уж не була
з милим на бешеди.

Ані з милим на бешеди,
ані на шептаню,
ані ми ше з нім не шніло
в моім сладким спаню.

А кед ми ше вон не шніє,
най ми ше пришніє,
бо мнє мойо смутне шерцо
од жалю погине.

Ой пада пада росичка

Larghetto

Ой, па - да, па - да ро - сич - ка, спа - ли би мо - йо о - чн - ка,
спа - ли би мо - йо, спа - ли би и тво - йо, спа - ли би, ду - шо мо - я, о - бид - во - йо.

Ой пада, пада росичка,
спали би мойо очичка,
спали би мойо, спали би и твойо,
спали би, душо моя, обидвойо.

Ой пада, пада, роса, мраз,
поздрав ми милу по сто раз,
поздрав ми милу, голубицу шиву,
же я не можем присц нешка вечар

Ой, то там на гори дубина

Marciale

Ой, то там на гори дубина¹¹⁶,
невесточка мацер спомина:
“Ой, мамочко моя, ледво ножки стоя
з роботи – клопоти¹¹⁷.”

“Невесточко млада, що думаш,
що же ши так тихо, не шпиваш?
Ша док ши дзивчела, шпивац ши любела
и днями, ноцями?”

“Що же би я млада думала,
а на кого бим ше гнівала?
Час на шпиваночки бул лем при мамочки
кажди дзень – през тидзень.

Най шпиваю дзивки, дзивочки,
бо кед вони буду женочки,
та им пре турботи¹¹⁸, та им пре роботи
шпиванє престанє.”

Орали би штири волки

Andantino

Орали би штири волки, орали
кед би себе бирешочка¹¹⁹ наняли.
Бирешочка, бирешочка з поточка
оставай ми, мила моя, до рочка.

Шедзи голуб на високей вербини,
пуца пирє по бачванской ровніни.
Чи то на жаль, чи на радосц вишує¹²⁰,
за тобу ми шерцо, мила, сумує.

¹¹⁶ Дуб; дубов лес.

¹¹⁷ Клопота – брига.

¹¹⁸ Турботи – вельки роботи, бриги.

¹¹⁹ Биреш – роботник хтори бива и роби на газдовим салашу.

¹²⁰ Наявює, нагадує.

Вон:

Орал мили, орал, а миленку воал:
 Придз-ле, мила, поганяй,
 бо я уж зуновал.

Вона:

Мили мой шугаю, да язики знаю
 же ше ми ту видзели,
 уж би нам судзели.

Орал би я орал, плушок ше ми зламал,
 волки мойо вистали,
 иду лем помали.

Да нет зли язики, я би помагала,
 мойо би ше дознали,
 та би ме карали.

Отвор ми, мила, облачок

Walse

ет Н ет G D G Н
 От - вор ми, ми - ла, о - бла - чок сци - ха най ніх - то не до - зна,
 ет а Н ет Н7 ет
 бо то уж и пол дзе - ша - тей, ви - дзиш же го - дзи - на по - зна.

Вон:

Отвор ми, мила, облачок
 сциха най ніхто не дозна,
 бо то уж и пол дзешатей,
 видзиш же годзина позна.

Вона:

А ти мой мили шугаю,
 чом же так позна приходиш,
 чи тебе друга одняла,
 чи ме лем з розума зводзиш?

Вон:

Друга ме не однімала,
 тебе з розума не зводзим,
 кед гу це серденька не мам
 нач да ци скорей приходзим?

Оец и мац дзивку мали

Andante con moto

hm ет Fis hm Fis hm
 О - щец и мац дзив - ку ма - ли по во - лі сій ро - биц да - ли,
 D G D A7 D hm ет Fis hm
 а во - на ше фра - є - ре - ла, по - под руч - ки ше во - дзе - ла.

Оец и мац дзивку мали,
по волі ей робиц дали,
а вона ше фрасрела,
попод ручки ше водзела.

Кед ше з милим шпацирала,
на гевтот бок попатрала:
“Подзме, мили, на гевтот бок,
пошедайме под хладочок.”

Пошли вони, пошедали,
та ше крашнє розгваряли.
Шерцо, шерцо и сердечко,
моя мила фрасречко!

Пача ше ми, пача

Пача ше ми, пача чарни очи, пача,
мала я милого, молодого ковача. (2)

Справел ми острожки¹²² зоз самого стрибла,
же би ми служели як голубу кридла. (2)

Острожочки мойо, давайте ми огня,
бо ме приду питац три младенци додня. (2)

Єдному дам ручку, а другому фатьол,
з ковальом пришагнем и дому доцагнем. (2)

Пила бим з Дунаю водичку

¹²² Оп. 66.

Пила бим, пила бим
з Дунаю водичку
кед би ши ми принєс,
мили шугайчку!

Принєс бим, принєс бим,
але ми не даю,
бо нашу касарню
твардо замикаю.

Плєла дзивка, плєла лєн

Allegro

Плє - ла дзив - ка, плє - ла лєн се - дем браз - ди є - ден дзєнь
сци - ха при - шол шу - гай там, як ше оз - вец не - знал сам.

Вон:

Плєла дзивка, плєла лєн,
седем бразди єден дзєнь,
сциха пришол шугай там,
як ше озвец – не знал сам.

Вона:

Пришол ши ми стапшац лєн
цо сом плєла цали дзєнь?
Врац ше дому, шугаю,
бо це за мнє не даю.

Не да оцєц, не да мац,
то ши могол давно знац,
не да шєстра анї брат,
а одгваря кажди сват.

Обидвойо:

Цо родзина, родзина,
не да цала країна,
а причина цали звод¹²³,
бо зме себе блїзки род.

По варошу драшичка

Moderato

По ва-ро-шу дра-шич-ка, и-дзе по нєй Га-нїч-ка, на-фар-бе-на, на-би-ле-на як да-я-ка па-нїч-ка.

По варошу драшичка,
идзе по нєй Ганїчка,
нафарбена, набиlena
як даяка панїчка.

Яни ше єй спитує
дзе Ганїчка путує,
а Ганїчка за Яничка,
бо го верне любує.

¹²³ Звод – ту: обставини, ситуація.

„Придз ме мила випровадз,
я ше идзем вербовац,
вежнем коня и шмати
и калапчок рожкати.

На калапчок пантлічку,
а на бочок шаблїчку,
а на плєцо карабин,
уж це, мила, зохабим!

Зохабим це, на щєсцє,
най це любі хто це сцє,
я це вецей нє будзем,
бо ме бию кажды дзєнь.”

Повєдз ти мнє, мила

Moderato

По - вєдз ти мнє, ми - ла, чи ти бу - дзєш мо - я,
да я ви - дзим чи ме лю - биш чи ме лєм так гу - биш.

„Повєдз ти мнє, мила,
чи ти будзєш моя
да я видзим чи ме любіш
чи ме лєм так губіш.”

„Повєдз ти мнє, мила,
кеди будзєш моя.”
„На фашєнгі¹²⁴ лебо на яр
док ми рочки виду.”

Иду, иду, иду,
уж з винчаню иду,
тєраз верим же ши моя,
а нє мацєрова.

Под стрєху ше гнїздзі ластовка

Moderato

Под стрє-ху ше гнїз - дзі лас - тов - ка, каж - да мла - да же - на цин - ган - ка,
бо во - на ше му - жу за - ре - ка, за - ре - ка же сї ўж нє тре - ба чло - ве - ка.

¹²⁴ Фашєнгі – час од Трокральоў по пачаток Велького поста.

Под стреху ше гніздзи ластовка,
кажда млада жена циганка,
бо вона ше мужу зарека, зарека
же ей уж не треба человека.

“Идз ти мужу до Америки,
не бой ти ше за мнє навики,
ша я твоя верна супруга, супруга,
вера я не така як друга.

Не бой ти ше, мужу, вера не,
не зробим ци ганьбу, нігда не,
а кед бим ци дацо зробела, зробела,
най не будзем нігда весела.”

Не прешло то тому тидзень-два,
млада жена иншак поведат:
„Пошол мой мили муж зоз краю, зоз краю,
придз на вечар гу мнє, шугаю,
будзеш бочкац лїчка червени, червени,
шак су уж вше красши в єшенї.”

Поза гумна поза плот

Moderato

Гей, по - за гум - на, по - за плот, хто пре - ско - чи бу - дзе хлоп;

та и я би пре - ско - чел, гей, а - ле сом ше по - шпо - чел, по - шпо - чел.

Гей, поза гумна поза плот,
хто прескочи будзе хлоп,
та и я би прескочел,
гей, але сом ше пошпоцел.

Гей, напил бим ше палєнки,
але нет ніч у скленки,
зато празна скленїчка,
гей, бо я сегинь през цента¹²⁵.

“Гей, дай ми, жено, динарчки,
та пойдзем до карчмочки.”
“Дам я тебе зоз метлу,
гей, охабиш ти карчмочку!”

¹²⁵ **Цент** – америцка дробна монета.

Поконєц валала фиялочки садза

Andantino

По - ко - нєц ва - ла - ла фи - я - лоч - ки са - дза,
и - ше сом ма - люч - ка уж ше на мнє ва - дза,
Нє вадз - це ше, хлап - ци, пре бо - га ми - ло - го, ша не пой - дзем за двох, а - ле за єд - но - го.

Поконєц валала фиялочки садза,
ише сом малючка, уж ше на мнє вадза.
Нє вадзце ше, хлапци, пре бога милого,
ша не пойдзем за двох, але за єдного.

Дубина, дубина медзи дубинами,
ніхто тото не зна цо є медзи нами.
Да ми тото придзе цо ми одлєцело,
цо ми вчера вечар при бочку шедзело.

Ніхто тото не зна, анї не одгадне
за ким мойо шерцо мало не випадне.
„Паметай, дзивчино, на то єдно слово
цо сом ци го гварел кед зме були двойо!”

Пол ферталя жеми мам

Andante agitato

Пол фер - та - ля же - ми мам, пол фер - та - ля же - ми мам, а за - рен - ка ніч не мам,
пол фер - та - ля же - ми мам, пол фер - та - ля же - ми мам, и - ше за ніх длуст - ва мам.

Пол ферталя¹²⁶ жеми мам, (2)
а заренка ніч не мам,
пол ферталя жеми мам, (2)
ише за ніх длуства мам.

¹²⁶ Оп. 48.

Штири коні дома мам, (2)
ище сом за нїх длужен.
Красни гинтов дома мам, (2)
з тим сом велькоможни¹²⁷ пан.

Крича жидзи з улїци: (2)
заплац велькоможни пан!
Крича жидзи¹²⁸ з улїци: (2)
заплац велькоможни пан!

Полюбел я шварне дзивче

(А)

Andante agitato

а т д т а т Е а т G С
По - лю - бел я швар - не дзив - че з чар - ни - ма оч - ка - ми,
а т С Е а т Е Е7 а т
а - ле ми го бра - ня, а - ле ми го бра - ня о - цец мац ро - дзи - на.

(Б)

Andante agitato

а т а т С F а т
По - лю - бел я, швар - не дзив - че з чар - ни - ма оч - ка - ми
а т С Е а т Е Е7 а т
а - ле ми го бра - ня, а - ле ми го бра - ня о - цец мац ро - дзи - на.

Полюбел я шварне дзивче
з чарними очками,
але ми го браня (2)
оец, мац, родзина.

Яй, родзино, преродзино,
не браньце ми ю брац.
бо дзивче худобне (2),
але є способне.

¹²⁷ Вельки, почитовани пан.

¹²⁸ Жидзи – тарговци.

Помали овечки

Помали, овечки, горе рубанями¹²⁹,
(або: Помали, овечки, горе брежинами)
бо я пастир стари, не старчим за вами.

Горе гай, долу гай, медзи нами дунай¹³⁰,
заплакало дзивче, заплакал и шугай.

Дзивче заплакало же ше не одало,
а шугай заплакал же дзивчатко не вжал.

Поме, хлапци, поме

Поме, хлапци, поме
до тей Америки,
и я пойдзем з вами
док попредам бички¹³¹.

Бички попредани,
а пенєжи мало.
Мушиш дац и краву
и цо ци остало.

Плачем я и жена,
моя мила душа,
так то плачу шицки,
шицки цо пойсц муша.

Не плач, ти, женочко,
ша ми ше вращиме
док у Америки
дакус заробиме.

¹²⁹ Рубанє – вирубани лес, чисцина.

¹³⁰ Оп. 29.

¹³¹ Буячки.

Посадзел я черешенку

Allegretto

ет Н ет G
По - са - дзел я че - ре - шен - ку не зи - шла, Кед не при - шла, най не и - дзе,
по - си - дал я по ми - лен - ку, не при - шла!
G D7 D ет Н ет
цо я дзбам? Ша я и - ще у ва - ла - ле шти - ри мам!

Посадзел я черешенку не зшла,
посилал я по миленку, не пришла!
Кед не пришла, най не идзе, цо я дзбам?
Ша я ище у валае штири мам!

Засадзел я черешенку уж вжме,
дайце, боже, дайце да ше и приме!
Кед ше приме, будзе вона и родзиц,
буду пред нас красни дзивки приходзиц!

Пошол бим брац квеца

Moderato

ет Н ет G D G G D ет Н ет
По - шол бим брац кве - ца, наб - рал бим кра - сно - го, об - ра - до - вал бим з нїм лем кед бим мал ко - го.

Пошол бим брац квеца,
набрал бим красного,
обрадовал бим з нїм,
лем кед бим мал кого.

Дал би я ей квеца
кельо лем би сцела,
лем би го мацери
указац не шмела.

Ей, то там на прощу,
там под багренами,
там зме ше спатрели
з чарнима очами.

Однес би я квеца,
лем кед бим мал кому!
Єдна хтору любим,
тота пошла дому.

Мац би ше питала:
„Одкаль, дзивче, квеце?
Ой, дзивочко, ище
любийц ше не шмеце!”

Там зме ше спатрели
з чарнима очами,
з чарнима очами
пред седем роками.

Пошла вона, злетла
як била голубка,
там ей биле лічко
слиза з жалю купа.

„Мила моя мамо,
– я би одповедла –
дзецко лем сом була,
а шерцо страцела!

Зато, мила мамо,
не брань любосц нашу,
дзе же од дзевинскей
сцеш ти любосц красну?”

Пошол би я до вас

Andantino

По-шол би я до вас каж-ди ве-чар, пред ва-ши-ма дзвер-ми вель-ки мо-чар.

Пре-лож, ми-ла, друч-ки, пой-дзем по-ма-люч-ки, каж-ди ве-чар.

Пошол би я до вас кажды вечар,
 пред вашима дзверми вельки мочар.
 Прелож, мила, дручки, пойдзем помалючки,
 кажды вечар.

Пошол би я до вас, кед би я шмел,
 кед би сце ми дали, цо би я scel:
 тото дзивче шварне, цо ма очка чарни,
 то би я scel.

Пошол шугай, пошол

Sostenuto

По-шол шу-гай, по-шол, ми-ла ту о-ста-ла, сци-снул ю за руч-ку: Будз ми, ду-шо, здра-ва!

Пошол шугай, пошол,
 мила ту остала;
 сциснул ю за ручку:
 Будз ми, душо, здрава!

Будз ми, душо, здрава,
 на мне не забувай,
 модлїм це пре бога,
 фрасра не тримай!

Анї я не будзем
 тримац фрасречку,
 але будзем тебе
 ношиц у сердечку.

Пред нашим облачком

Moderato

ет Н ет G D D7 G
 Пред на - шим об - лач - ком то - по - ля же - ле - на,
 ме - дзи сто - ма дзи - воч - ка - ми лем я єд - на вер - на.

Пред нашим облачком тополя желена,
 медзи стома дзивочками лем я єдна верна.

Придзе мили, придзе, лїчко ми побочка,
 шицку правду му поведза мойо чарни очка.

Очка мойо, очка, кадзи попатраце?
 Вше лем на тот єден бочок дзе милого маце.

Прецо да ту єме

Moderato

F B F C F F
 Пре - цо да ту є - ме, пре - цо да пи - є - ме? Док не да - ю мло - ду о - тадз не пой - дзе - ме.

Прецо да ту єме,
 прецо да пиєме?
 Док не даю млоду,
 отадз не пойдземе.

Пришли ми ту нешка,
 пришли пре Геленку,
 Яникови будзе,
 будзе му за жену.

Чи би зо мнє було
 премилена свашка?
 Лем кед би ми була
 вше пред гамбу фляшка.

Пришли ми ту

Andante sostenuto

При-шли ми ту як цо гва-ри по-ма-ли, при-шли ми ту, як цо гва-ри,
по-ма-ли, по-ма-ли, як цо гва-ри, в но-вим ро-дзє при-да-ни.

Пришли ми ту, як цо гвари, помали,
як цо гвари, в новим родзе придани.

Сват зос сватом погар вина випію
и так далей у любови пожою.

А ти, дзивко, оца, мацер почитай,
цо ци даю зоз їх сином уживай.

Кед ци швекра дацо робиц розкаже,
а ти не ходз нагнівана по драже.

Лєм ти пороб, пороб свою роботу,
не зохабйяй шицко аж на соботу.

Бо собота остатні дзень у тижню,
заец ти двор пред облаком и хижу.

Най це швекор у валалє похвалї
же невесту барз по дзеки достали.

Рада би я жену мац

Allegretto

Ра-да би я же-ну мац, лєм бим шум-ну не сцел вжач.
Бо при шум-ней, шум-ней же-ни, три-май о-чи от-по-ре-ни.

Рада би я жену мац,
лем бим шумну не сцел вжац,
бо при шумней, шумней жени
тримай очи отворени!

Рада би я жену мац,
лем бим бридку не сцел вжац,
бо при бридкей, бридкей жени
тримай очи заджмури!

Рада би я жену мац,
лем бим гдову не сцел вжац,
бо зоз гдову зла годзина,
покойного вше спомина.

Богату бим нерад вжац,
и з богату чежко жиц,
як ше ода, сце буц панї,
а муж муши робиц на ню.

Худобну бим нерад вжац,
бо з худобну чежко жиц,
худобна ше радо вадзи
кед нестала шматох з лади.

На остатку видзим сам
же без жени остац мам.
Дам ю себе вимальовац,
та не будзе дошпинтовац.

Седем рочки я вас служел

Moderato

Се - дем роч - ки я вас слу - жел а ніч сом вам не стра - цел,
лем тот є - ден льов - нік з ко - ча и тот сом вам зап - ла - цел.

Седем рочки я вас служел,
а ніч сом вам не страцел,
лем тот єден льовнік з коча,
и тот сом вам заплацел.

Седем рочки я вас служел,
а ніч сом вам не украд,
лем ту єдну груду сира
и з тоту сом з пойда спад.

Седем рочки я вас служел,
а ніч сце ми не дали,
лем ту єдну кошульочку,
и за ту сце плакали.

Смутней верби конар

Adagio

Смут - ней вер - би ко - нар, спу - щел ше над хи - жу

о - да - ла мац дзив - ку, о - да - ла мац дзив - ку зар - му - це - ла хи - жу, хи - жу.

Смутней верби конар
спушел ше над хижу,
ода ла мац дзивку,
зармуцела хижу.

Так ю зармуцела
же би смутна була,
же би ше познало,
же ту дзивка була.

Мамо моя, мамо,
веселу маш хижу,
веселу маш хижу
док у ней маш дзивку.

Док дзивки не будзе,
смутнейша ци будзе
и кажди куличок
за ню плацац будзе.

Споза нашей хижи вилецела сова

Andante

Спо - за на - шей хи - жи ви - ле - це - ла со - ва, и - ду ми на ро - зум,

и - ду ми на ро - зум ма - це - ри - но сло - ва.

Споза нашей хижи
вилецела сова,
иду ми на розум (2)
мацерино слова.

Мацерино слова,
оцова циха реч¹³²,
зохабел ме мили, (2)
вандруе шири швет.

Вандруй, мили, вандруй,
гоч около швета,
я и так остала (2)
худобна широта.

¹³² Реч – бешеда, слова.

Стало дзивче под ясином

Adagio Слова: Митро Надь

Ста - ло дзив - че под яс - мин - ном, та ше за - ду - ма - ло,
до фар - туш - ка вше - лі - я - ке кви - ще наз - бе - ра - ло.

Стало дзивче под ясином, та ше задумало,
до фартушка вшеліяке квице назберило.

Але ясин крашне пахне як найкрасша ружа,
уж сом себе упознала своєю волі мужа.

З квиткох лісця опадусь, бо му час преходзи,
так и нешка мне жалошне слунечко заходзи.

Нешка ше я зоз нїм вяжем, смутна то годзина,
оцц и мац плакац буду и шипка родзина.

Одпитаю ше од пайташкох най ше здогадаю
же и вони уж пред собою таке исте маю.

Строя ше ме, строя

Adagio parlando

Стро - я ше ме, стро - я, фра - є - реч - ко мо - я, в ва - шим дво - ре
на - биц, а - ле ше ме бо - я.

Строя ше ме, строя,
фрасечко моя,
в вашім дворі набиц,
але ше ме боя.

Кед би то лєм набиц,
але и скирвавиц,
фрасечко моя,
придз ме випровадзиц.

Випровадзела го
за желену гору,
пошедайме, шугай,
пошедайме долу.

А як пошедали,
так ше розгваряли,
же уж по пол ноци
когути шпивали.

Зашпивай, когутку,
на желеним прутку,
жаден¹³³ човек не зна
ту нашу зармутку.

Смутна тота гора
цо не ма явора,
смутна тота дзивка
хтора през фрасра.

Така наша панї млада

Така наша панї млада
як у студні бистра вода.

Приштив:

Гей, гей, ище час,
та обочка шицких нас.

Легко ходзи, запиткуе,
кого стретне, обочкуе.

Приштив:

Гей, гей, ище час,
та обочка шицких нас.

А пан млади попатруе,
лєм ше на ню ошмишкуе.

Приштив:

Гей, гей, ище час,
та обочка шицких нас.

¹³³ Жаден — ані єден.

Там на гори

Adagio

ам Е ам Е ам G7 C ам дм

Там на го-ри, там на го-ри ши-ром ка-лі-на, Лю-би, лю-би во-на
а мнє лю-би, а мнє лю-би мо-я дзив-чи-на.

Е ам Е ам дм Е ам Е Е7 ам Е7 ам

сер-леч-но, веж-нем я ю ко-нєч-но, веж-нем ю ко-нєч-но.

Там на гори, там на гори
широм каліна,
а мнє люби, а мнє люби
моя дзивчина.

Люби вона сердечно,
вежнем я ю конечно,
вежнем ю конечно.

Там на гори, там на гори
з краю два дуби,
шедза на нїм, шедза на нїм
били голуби.

Так жалошне гуркаю,
нам ше побрац не даю,
нам ше побрац не даю.

Там под брешком

Marciale

ам Е ам Е7 ам ам Е

Там под бреш-ком би-ли кри-жик з бре-зо-во-го дре-ва, на нїм сто-ї на-пи-са-не

С G7 С ам Е С G7

же хто ту спо-чи-ва: ту спо-чи-ва мла-ди хла-пец Шес-тей ре-ги-

С ам Е7 ам Е7 ам

мен-ти, дал на-пи-сац пан ка-пи-тан од на-шей ко-ман-ди.

Там под брешком били крижик
з брезового древа,
на нїм стої написане
же хто ту спочива:
Ту спочива млади хлапец
Шестей реґименти¹³⁴,
дал написац пан капитан
од нашей команди.

Одпиш, пайташ, одпиш, пайташ,
тей моєй мацери
най ме вещей не чекаю
назад гу домови,
бо я будзем уж спочивац
у тей чудзей жеми,
уж на моїм билим крижу
венєц положени.

¹³⁴ **Регимента** — полк.

Спомні ти мнє, мила моя,
 гоч лєм раз на дніну,
 бо я тебе вше споминал
 сто раз на годину.
 Твоя слика вше ми була
 пред моїма очми,
 вше сом себе на це думал
 воднє, та и вноци."

Там под лєсом калїновим

Walse

Там под лє - сом ка - лі - но - вим во - да древ - ко не - ше.
 При по - точ - ку ше - дзи дзив - че, чар - ни вла - си че - ше.

Там под лєсом калїновим
 вода древко неше,
 при поточку шедзи дзивче,
 чарни власи чеше.

Чарни власи ягод угель
 дзивче розчесує,
 бистрей води у поточку
 так ше поносує.

Не мам, водо, оца, мацер,
 та ані родзину,
 окрем тебе, бистра водо,
 и в лєше калїну.

Тераз сом ше розскакала

Allegro

Те-раз сом ше роз-ка-ка-ла, те-раз-ви мнє грай-це; чар-ни чиж-ми сом по-дар-ла, ей, чер-ве-ни дай-це!

Тераз сом ше розскакала, тераз ви мнє грайце;
 чарни чижми сом подарла, ей, червени дайце!

Дам я тоти чижми подшиц, дам я их и подбиц,
 будзем мац до часу у чим вечарами ходзиц.

Не лєм подбиц, не лєм подшиц, але и подковац
 же бим мала на недзелю у чим потанцовац.

Уж бугни бугную

Largo

ет Н Н7 ет D7 G D7 G
Уж буг - ни буг - ну - ю, хлап - цох по - во - лу - ю;
G D7 G ет Н ет Н7 ет
Мла - ди хлап - ци, лем до вой - ни хто - ри ще спо - соб - ни!

Уж бугни бугную¹³⁵,
хлапцох поволую:
Млади хлапци, лем до войни
хтори ще способни!

На валалє шедза,
газдове ше радза:
Кого маю на войну дац,
кого дома нягац.

Богатого чкода,
вон най роби дома,
а худобни през роботи,
най идзе до войни.

Мой оцє є стари,
роботи остави,
кед бим го мог заменьовац,
до войни ме вжали.

Моя мац є стара,
чежко ме ховала,
кеди за грош, кеди за два
хлеба куповала.

Пайташки дзивчата,
Богу ше модліце
же би зме ше поврацали,
за жени вас брали.

У желєним гаю древко так сцинаю

Allegretto

F C F C F B
У же - лє - ним га - ю древ - ко так сци - на - ю Цо би то лєм ма - ли,
C C7 F C C7 F
же ми аж до дво - ра три - ски на - па - ла - ю, а - лє та - ки вель - ки
хто же их поз - бе - ра кед ми нєт фра - ср - ки?

У желєним гаю древко так сцинаю
же ми аж до двора триски нападаю.
Цо би то лєм мали, алє таки вельки
хто же их позбера кед ми нєт фрасєрки?

¹³⁵ Оглашую по валалє мобилизацию.

Придзе вона, придзе, так ми одказала,
 бо кошульку мою райбац ше прияла.
 Придзе вона, придзе, та розкладзе огня,
 озда ю вирайбе на sobоту додня.

Ей, кед ю вирайбе, та ю и висуши,
 бо ше то на танец у чистенькей муши.
 Ей, а на тим танцу, на тим “видуманцу”¹³⁶
 кажди потанцує, кажди и зволює.

Умарла ми жена

Andante espresivo

У - мар - ла ми же - на, уж сом гдо - вец, дам я ю по - хо - вац под яд - ло - вец,
 Ви - ко - пем ей я - му по ко - ле - на, бо там бу - дзе ле - жац мо - я же - на.

Умарла ми жена, уж сом гдовец,
 дам я ю поховац под ядловец,
 викопем ей яму по колена,
 бо там будзе лежац моя жена.

Викопем ей яму аж до паса,
 бо там будзе лежац моя краса,
 викопем ей яму аж по шию,
 дам я ю обсадзиц з розмарию.

Отверайце дзверка цинторово,
 бо там будзе лежац шерцо мойо!
 Од цинтора¹³⁷ дзверка отворена,
 уж ше дому збера моя жена.

¹³⁶ Видуманец — назва народного танцу.

¹³⁷ Цинтор — теметов.

У нашей загради желсна дикица

Moderato

У нашей загради
желсна дикица¹³⁸,
таку я жену мам
як швабска церліца¹³⁹.

Не робел я на ню,
ані на єй дзеци,
лем на ту паленку
цо през гарло леци.

Паленка, паленка –
то є моя душа,
кед ше з ней напиєм,
дораз ме поруша.

Кед себе закурим
доганчку доброго,
а людзе думаю
же я мам шицкого.

Кед себе запалім,
дим ше ми розвива,
а людзе думаю
же идзе спаия.

У Пицбургу таке нове

Marciale

У Пицбургу таке нове:
пию винко брацикове.
Пию винко, а черкаю,
ручки себе подаваю.

“Напий ти ше, напий вина,
не барз часто ту госцина.
Як зарабаш, як газдуєш,
кельо на рок пришпоруєш?”

“Не мам я ше з чим похваліц,
не мож ані шицко ганіц.
Ані зоз злим, ані з добрим,
кед под жему чежко робим.”

Як широти зме остали,
шветом зме ше лем блукали,
але кед зме ше стретали,
ручки себе подавали.

¹³⁸ Дикица – черньовита польска рошліна.

¹³⁹ Церліца – справа з хтору ше дроби, тре конопа.

Ручки себе подавали,
з погариком почеркали,
з погариком почеркали,
смуток з винком розогнали.

У полю верба

Largo

У по - лю вер - ба под вер - бу во - да, там дзив - чи -
на во - ду бра - ла, са - ма є - ди - на. Там - на.

На полю верба, под вербу вода,
там дзивчина воду брала,
сама єдина!

“Я не можем стац коню води дац,
жимна роса, а я боса,
я не можем стац.”

Шугай гу води, дзивче од води.
“Стань ти, дзивче, била ружо,
дай коню води.”

“Маш ти хусточки, окруц ножочки,
а кед би нас пан Бог спарел,
купим чижмочки.”

Фраєрочки штири

Andante animato

Фра - є - роч - ки шти - ри, пре - цю сце ше би - ли? "Пре те - бе, шу - га - ю, же зме це лю - бе - ли."

"Фраєрочки штири, прецо сце ше били?"
"Пре тебе, шугаю же зме це любели."
"Фраєрочки штири, прецо сце ше били?"
"Пре тоти кошулі, цо зме ци их шили!"
"Фраєрочки штири, не требало ше биц,
не требало ше биц, лєм шугая любиц.
Фраєрочки двацец, а я єден хлапец,
тераз ми поведзце, хтора ме любице?
Бо кед не повеце, та побануєце,
бо я ше оженім, а ви останєце."

Ходзел я гу тебе

Ходзел я гу тебе, гоч глібока вода,
та ши ми гварела же ци лічка чкода.

Кед твоего чкода, чкода и мойого,
найдзем себе дзивче шерца щирейшого.

Ровнай, Боже, ровнай верхи з долінами
же би ши поровнал пишну челядз з нами.

Чарна волна з білого баранка

Чарна волна з білого баранка,
дзе ведзеце, дзе ведзеце
шугаїчка Янка?

Недалеко дакус на пораду,
до сушеда, до сушеда
по невесту младу.

Але чи ю Яничкови даю
кед то вони, кед то вони
так барз пребераю.

Даю, даю, аж ю випровадза,
кельо даю, цо ей даю,
уж ше тидзень радза.

Обеую воли, та и крави,
шицко даю, шицко даю,
най ше лем винчаю.

Чарни очка, поце спац

Чарни очка, поце спац,
чарни очка, поце спац, поце спац,
бо на рано треба стац.

Рано, рано, ранечко,
рано, рано, ранечко, ранечко
кед виходзи слунечко.

Кед слунечко виходзи,
кед слунечко виходзи, виходзи,
а мила ше преходзи.

Преходзи ше по дворку,
преходзи ше по дворку, по дворку,
ноши хлапцом новинку.

Новинечка гласує¹⁴⁰,
новинечка гласує, гласує
же до войни вербую¹⁴¹.

Кед вербую, буду брац,
кед вербую, буду брац, буду брац,
младих хлапцох забивац.

Млади хлапци як ружа,
млади хлапци як ружа, як ружа,
а до войни пойсц муша.

Червена курочка

Червена курочка, били когут,
прецо це, мила моя, не мож забуц?

Не забудзем я це, анї ти мнє,
бо як мнє так и тебе младосц гинє.

¹⁴⁰ Гласує – явя.

¹⁴¹ Волаю до войска.

Пошол я з Краю¹⁴² до Америки,
ей, ша я там заробим у фабрики.

Заробим я у нєй сто долари,
ей, пошлєм я до Краю моєй пари.

Посилам ци, жено, сто долари,
накупуй ти хусточки гоч гадвабни.

Облєч ше, прибор ше, забудз бриги,
шак твой муж там зароби у фабрики.

Черешенко моя, чом ше нє розвиваш

Andantino

Че-ре-шен-ко мо-я, чом ше нє роз-ви-ваш? Дзив-ко ма-це-ро-ва, чом же нє за-шпи-ваш?

За-шпи-ва-ла би я, а-лє нє-знам я-ку, придз на ве-чар шу-гай, на-уч ме да-я-ку!

Черешенко моя, чом ше нє розвиваш?
Дзивко мацєрова, чом же нє зашпиваш?
Зашпивала би я, алє нє знам яку,
придз на вечар, шугай, науч ме даяку!

Вискладала би я писню лєм о тебе,
ти парадни легинь, тримаш лєм до себе.
Зашпивала би я, алє нє знам яку,
алє мам гоч яку, волїм вєц нїяку.

Кед зна дахто шпивац, та най и зашпива,
а кед му нє идзе, най ше нє озива!
Ей, зашпивай, тащку, шпивай ти шивеньки,
алє на тот глашок, як цо мой милєнки!

¹⁴² Край – родзени край.

Черча кочи там на шоре

Andante

ет Н ет Н G D G D G
Чер - ча ко - чи там на шо - ре, за - пла - ка - ла мац на дво - ре.
G C G D G D G Н ет
Не плач, ма-мо, не плач тельо, ша не веж-нем з со - бу ве - льо!

Черча кочи там на шоре,
заплакала мац на дворе.

Приштив:

Не плач, мамо, не плач тельо,
ша не вежнем з собу вельо!

Ту зохабим шлїди свойо,
дзе ходзели ножки мойо.

Приштив:

Не плач, мамо, не плач тельо,
ша не вежнем з собу вельо!

Ту зохабим слизи свойо,
дзе робели ручки мойо.

Приштив:

Не плач, мамо, не плач тельо,
ша не вежнем з собу вельо!

Ту зохабим квеце свойо,
най од тераз будзе твое!

Приштив:

Не плач, мамо, не плач тельо,
ша не вежнем з собу вельо!

Чече вода, чече, шея гой

Allegretto

G D C G
Че - че во - да, че - че, ше - я гой, бо - же мой, в Ке - рес - ту - ре мут - на, ше - я гой, бо - же мой.
G C E7 ат D D7 G
Чом ши, мо - я ми - ла, ше - я гой, бо - же мой, чом ши та - ка смут - на, ше - я гой, бо - же мой!

Чече вода, чече, шея гой, боже мой
в Керестуре мутна, шея гой, боже мой.
Чом ши, моя мила, шея гой, боже мой
чом ши така смутна, шея гой, боже мой?!

Смутна я, смутна я, шея гой, боже мой,
бо ме розжалели, шея гой, боже мой:
Кед ме фраер питал, шея гой, боже мой,
одац ме не сцели, шея гой, боже мой.

Кед ружа розквита, шея гой, боже мой,
теди ю таргаю, шея гой, боже мой,
а кед уж преквитне, шея гой, боже мой,
та ю ніхто не сце, шея гой, боже мой.

Чече вода, чече по каменю мутна

Moderato

Че - че во - да, че - че по ка - ме - ню мут - на,
пре - цо ши ми, ми - ла, го - лу - би - цо ши - ва, пре - цо та - ка смут - на?

Чече вода, чече по каменю мутна,
прецо ши ми, мила, голубицо шива,
прецо така смутна?

Видзел я це, мила, стояцу при студні,
оздаль ши не могла набрац зоз тей води,
набрац зоз тей води?

Смутна я пресмутна од одного часу
же то мойо лічка ягод два яблучка
пременели красу.

Могла я сом, могла зоз тей води набрац,
але я це, мили, соколу мой шиви,
сцела там дочекац.

Красо моя, красо, дзе ши ше подзела?
Озда ши зоз тащком, озда ши зоз тащком
шветом одлєцела?

Напий ше ти, мили, зоз тей води мутней,
зоз тей води мутней, а одо мне смутней,
бо нам ше розлучац!

Цо ти, мила, гвариш? Оздаль лєм так мало
медзи нами верней ласки нам остало,
мила душо моя!

Чийо же то волки на дворе

Allegretto

Чн - йо же то вол - ки на дво - ре же то на нїх нїх - то не о - ре?
Чн - йо же би бу - ли, мо - йо су, гу мо - ей ме ми - лей од - ве - жу!

А чийо то волки на дворе
же то на нїх нїхто не оре?
Чийо же би були, мойо су,
гу мосї ме милей одвежу!

Пойдземе ми на нїх до шашу¹⁴³,
любовац ше будземе до часу.
Од вечара до рана билого
чекала я мойого милого.

Кед на фиялочку орали,
теди зме ше любовац почали,
ище тота фиялочка не зишла,
уж ше наша велька любосц розишла.

Чийо же то конї

Чийо же то конї
на тей лучки стали?
Мали буц милого,
водички гледали.

Дала бим им води
з ведра, а з нового
кед же су наисце
мойого милого.

Налївайце госцом,
налївайце вина,
будзе нам весела
свадзедна госцина.

¹⁴³ **Шаш** – барска рошлїна.

Чийо то дзивчатко

Andante

Чи - йо то дзив - чат - ко вче - ра во - ду бра - ло?

Я се - бе заш - пи - вав, во - но за - пла - ка - ло.

Чийо то дзивчатко вчєра воду брало?
Я себе зашпивав, воно заплакало.

Я себе зашпивав на шивим конїчку,
воно заплакало кєд брало водичку.

"Остань, мила, здрава, час ше уж одберац,
нє будзем ци вєцєй капурку отвєрац.

Анї ту капурку, анї тот облячок,
остань, мила, здрава, бо я уж воячок."

Чи то тота, чи нє тота

Allegro

Чи то то - та, чи нє то - та цо ра - но ста - ва - ла, цо вчас ра - но ста - ва - ла, ста - ва - ла?

Чи то тота, чи нє тота,
цо рано ставала,
цо вчас рано ставала,
ставала?

На облячок попатрала,
живкала, живкала,
ище ше не виспала,
виспала.

Ищєк нє дзєнь, ищєк нє дзєнь,
слава, слава богу,
ище я ше притулїм
милому.

Чия то заградка

Allegretto

Чи - я то заг-рад - ка не о - ра - на? Чи - я то заг-рад - ка не о - ра - на?

Чи - я то заг-рад - ка не о - ра - на? Чи - я то ми - лен - ка не боч - ка - на?

Чия то заградка не орана,
 чия то заградка не орана,
 чия то заградка не орана,
 чия то миленка не бочкана?

Колеско зламало, ручка пукла,
 колеско зламало, ручка пукла,
 колеско зламало, ручка пукла,
 чом ши ми, миленка, така смутна?

Орана, орана, але давно,
 орана, орана, але давно,
 орана, орана, але давно,
 бо ше нам колеско поламало.

Колеско зламало, ручка спадла,
 колеско зламало, ручка спадла,
 колеско зламало, ручка спадла,
 чом ши ми, миленка, так преблядла?

Ша ми тадзи преходзели

Moderato

Ша ми та - дзи пре - хо - дзе - ли, дзив - ча - точ - ко зме ви - дзе - ли,
 во - но ра - но ста - ва - ло, та руч - ніч - ки на - тка - ло.

Ша ми тадзи преходзели,
 дзивчаточко зме видзели,
 воно рано ставало,
 та ручнічки наткало.

Ей, приданцох надосц маме,
 цо же ми им есц подаме?
 Нарубеме трисочки
 аж на седем мисочки.

Ми здалека путовали,
 коні ше нам залюштали,
 дайце-ле нам ручнічки
 поуцерац конічки.

Не турбуйце ви ше з нами,
 оstarаме ми ше сами:
 маме ми ту барана,
 досц нам будзе до рана.

Шедзи голуб на високей вербини

Allegro con moto

Шедзи голуб на високей вербини,
пуща пире по бачванській ровніні.
Чи то на жаль, чи на радощі вищує¹⁴⁴,
за тобу ми шерцо, мила, сумує¹⁴⁵.

Як черешня од кореня пукала,
а куковка на конарі кукала,
не чекала моя мила до рочка,
одада ше за шугая з поточка.

Шедла мушка на конарик

Moderato

Шедла мушка на конарик, отресала квет.
Прецо ши ми, моя мила, завязала швет¹⁴⁶?

А я ци го не звязала, звязал ши го сам,
хторому сцем шугайови свою ручку дам.

Єдному сом ручку дала, другому є жаль,
а трецому сом гварела: бер ми ше оталь!

Кед бим з тобу швет звязала, матки жаль зробим,
ещи сом премлада да я од неї одходзим.

Кед ци матку ище треба, та ю себе май,
а персценок цо мой ношиш назад ми го дай!

¹⁴⁴ Вищує – предвидзує, нагадує.

¹⁴⁵ Сумує – смуткує.

¹⁴⁶ Завязац швет дакому – зашліщ дакого; ограніщ дакому шлебоду (з любову, малженством)

Шеднем себе на враного коня

(А)

(Б)

Шеднем себе на враного коня, гей, гей, гей,
та прелещим милей коло двора,
най ме моя мила вше спомина, гей, гей, гей,
цо ми була седем рочки верна.

А през леси и през вельки гори, гей, гей, гей,
леци конїк, аж ше з нього кури;
мили боже, чи ше дараз врацим, гей, гей, гей,
своей милей любосц да наплацим.

Мундур¹⁴⁷ берем, шаблю себе пашем, гей, гей, гей,
а у шерцу за миленку плачем.

Можеш чекац, кельогод це воля, гей, гей, гей,
уж я видзим, же не будзеш моя.

Бо худобних до войны збераю, гей, гей, гей,
богати ше златом одплацаю.

Я худобни, бо немам нікого, гей, гей, гей,
лем над собу Бога единого.

¹⁴⁷ Мундур – воячка униформа.

Шей го-я, го-я

Moderato

Шей - го - я, го - я, ми - лен - ко мо - я! По - ведз ти мне,
мо - я най - ми - лен - ша: чи бу - дзеш - мо - я? - чи бу - дзеш мо - я?

Шей го-я, го-я, миленко моя!
Поведз ти мене, моя наймиленша:
чи будзеш моя?

Єст у полю бич, научи робиц,
а на бресце желена галу-жа¹⁴⁸,
зоз сна зобудзиц!

Я ци не повем, бо я ніч не знам,
бо я млада як млада ягода,
я робиц не знам.

Ище сом ци ніч, а уж ме сцеш биц,
а кед будзем твоя наймиленша,
цо будзеш робиц?

Не будзем це биц кед будзеш робиц,
кед напашеш мойо штири волки,
не будзем це биц.

Шири явор конариска

Andantino

Ши - ри я - вор ко - на - ри - ска, нет уж за нїх ме - ста,
а з кра - сно - го дзив - ча - точ - ка кра - сна и не - ве - ста.

Шири явор конариска,
нет уж за нїм места,
а з красного дзивчаточка
красна и невеста.

У глібокей студзеночки
яка же водичка?
З таку матка умивала
ей червени лічка.

¹⁴⁸ Оп. галуз (86).

Чи то тота студзеночка
цо ю з ней купали?
А кед пришол перши питац,
та ю за нього дали?

Шицким добре, шицким добре

Moderato

Шиц - ким доб - ре, шиц - ким доб - ре лем мне не, лем мне не,
шиц - ки ма - ю фра - є - роч - ки лем я не, лем я не.

Шицким добре, шицким добре,
лем мне не, лем мне не,
шицки маю фрасерочки,
лем я не, лем я не.

Прецо ши ше не оженел,
Янку фрасрошу
кед пол деци паленочки
було лем по грошу.

Ей, умарла качмарочка,
и не хоровала,
цо нам тельо паленочки
на борг подавала.

Кед умарла, най спочива,
чкода же не жие,
бо ше вецей паленочка
на борг уж не писе.

Шицок род ше зишол

Adagio

Шн-цок род ше зи - шол, па - ні мло - да ста - ла, до - лу глав - ку зог - ла,
до - лу глав - ку зог - ла, оч - ка у - це - ра - ла, ра - ла.

Шицок род ше зишол, пані млода стала,
долу главку зогла (2), очка учерала.

Горе главу дзвигла, смутне попатрела
на свою мамочку (2) як ю зармуцела.

"Мамо моя мила, мамо моя любя,
я при тебе росла (2) як в загради ружа.

Росла я, росла я у вельким розкошу¹⁴⁹,
тераз ши ме дала (2) до тих люцких людзох.

¹⁴⁹ У розкошу – у задовольству, щесцу.

Шлїдом, апочко, шлїдом

(А)

Moderato

Шлї-дом, а - поч - ко, шлї - дом за сво їм ми - лим ча - дом!

(Б)

Moderato

Шлї - дом а - поч - ко, шлї - дом за сво - їм ми - лим
ча - дом, за сво - їм ми - лим ча - дом.

Шлїдом, апочко, шлїдом за своїм любим чадом!
Шлїдом, мамочко, шлїдом за своїм любим чадом!
Шлїдом, родзино, шлїдом за своїм любим чадом!
Аж попод вербиночку за свою родзиночку
же би родзина знала дзе своєю чадо дала.

Шпивай, дзивче, шпивай

Andantino

Шпи - вай, дзив - че спи - вай, ей, жа - лю не за - да - вай,
чеж - ко то са - мо - му ей, шер - цу бо - ля - цо - му.

Шпивай, дзивче, шпивай,
ей, жалю не задавай,
чежко то самому
ей, шерцу болящому.

Пошпивайме себе,
ей, до нового року,
а по новим року,
ей, кажде уж на боку.

Хлапци ше поженя,
ей, чи ше и преня!
Цо мам робиц – не знам,
ей, бо я милей не мам.

Шпивала бим гласно

Шпивала бим гласно
да ме мили чує
аж на гевтот конєц,
дзе другу любує.

Любуй ме, мили мой,
лебо ми дай покой
не попатрай на мне
як тот шиви сокол.

И я попатрала
як была герлічка,
одпад ми мили мой
од мого сердечка.

Од мого сердечка
и од моєй волі
як сладке яблучко
од квашней яблоні.

Сладкому яблучку
не вельо зреє треба,
мойому милому
вельо чекає треба.

Шпиваночки мойо

Шпиваночки мойо,
дзе же вас подзеєм?
Ей, пойдзем до лешика,
та вас там пошеєм.

Буду дзивчаточка
там на траву ходзиц,
ей, шпиваночки мойо
буду там виводзиц.

Гори и доліни,
чом же сце не ніжей?
Ей, та би гу миленькей
було вельо бліжей.

Штернастого року

Штернастого року, шея-гой,
кед почала война, шея-гой, боже мой!
Кажд млада жена, шея-гой,
очка заплакала, шея-гой, боже мой!
Кед випровадзала, шея-гой,
мужа на генцію¹⁵⁰, шея-гой, боже мой!
Слизи ей падали, шея гой,
на мужову шию, шея-гой, боже мой!
Муж там ма войовац, шея гой,
жена ту бидовац, шея-гой, боже мой!

Шугайова матка на мнє одказує

Шугайова матка на мнє одказує
же ей мили шугай дома не ноцуює.
Шугайова матко, на мнє не одказуй,
лем ти свого сина на порваз привязуй!
А кед ше одвяже, гледай го по драже,
а кед ци ше прирве, гледай го ту при мнє.

Шугаю, шугаю, твоя мац шалена,
бо вона гутори же я не червена.
А я не червена, бо ше не малюєм,
бо ше за ей сина анї не рихтуєм.
Шугайово мено бодай скаменєло,
озда би ме за нїм шерцо не болєло!

¹⁵⁰ Генция – гайзибанска станїца.

Шугаю, шугаю, пре тебе ме лаю

Largo

Шу - га - ю, шу - га - ю, пре - те - бе ме ла - ю, а -
те - ди най - бар - жей, кед у карч-ми гра - ю. А гра - ю.

Шугаю, шугаю, пре тебе ме лаю,
а теди найбаржей, кед у карчми граю.
Бодай у тей карчми нігда не заграли,
оздаль би ме, шугай, пре тебе не лали.
Най би тота карчма каменьом скапала,
ей, не раз я горко пре ню заплакала.

Шугаю, шугаю, твоя мац шалена

Allegretto

Шу - га - ю, шу - га - ю, тво - я мац ша - ле - - - на,
бо во - на гу - то - ри же я не чер - ве - - на.

Шугаю, шугаю млади, твоя мац шалена,
бо вона гутори же я не червена.

А я не червена, бо ше не малюєм,
бо ше за єй сина анї не рихтуєм.

Лем я ше рихтуєм за такого служку
цо ма штири волки и з фертальом¹⁵¹ хижку.

¹⁵¹ Оп. 48.

Не рубай, не сцинай, най ше желеєє,
не бер младе дзивче, бо ше устарєє.

Ещи сом не рубал, уж триски падаю,
ещи сом не питал, уж ми це даваю.

Я до лєса желєного не пойдем

Lento espressivo

Я до лє-са же-лє-но-го не пой-дем, дре-во ру-бац я-во-ро-во
не бу-дем, дре-во би ме я-во-ро-во за-би-ло,
цо би дзив-че през шу-га-я ро-бе-ло.

Я до леса желєного не пойдем,
древо рубац яворово не будзем,
древо би ме яворово забило,
цо би дзивче през шугая робело?

Шекеречко зоз желєза, тупа ши,
фраєречко премилєна, шумна ши!
Шекеречку зоз желєза вибрушим,
фраєречку премилєну мац мушим!

Шекеречку зоз желєза на плєцо,
фраєречку премилєну под плєцо,
шекеречку зоз желєза до ярцу,
фраєречку премилєну до танцу!

Яй, Боже мой, тоти мойо черешні

Moderato

Яй, Бо-же мой, то-ти мо-йо че-реш-ні шиц-ки ше ми ро-си-па-ли по же-ми!

А хто же ми че-ре-шень-ки поз-бе-ра кед я не мам в Ке-рес-ту-ре фра-є-ра!

Яй, Боже мой, тоти мойо черешні
шицки ше ми розсипали по жеми!
А хто же ми черешеньки позбера
кед я не мам в Керестуре фраєра?

Хтора не ма в Керестуре фраєра,
та най шедне на лавочку до двора,
най напише на папери літори¹⁵²,
же ю не сце у валалє ніхтори!

Гварел мили же ме вежне вшені
док опадне дробне лісце з черешні,
уж опадло, та и лежи на жеми,
гварел ши ми же ме вежнеш вшені!

Яй, чежки, пречежки тот камень млінски

(A)

Moderato parlando

Яй, чеж-ки, пре-чеж-ки, тот ка-мень млін-ски,

сто раз є чеж-ши, сто раз є чеж-ши тот стан мал-жен-ски.

¹⁵² Літори (и літери) – слова.

(Б)

Moderato parlando

Яй, чеж - ки, пре геж - ки тот ка - мєнь млїн - ски,
сто - раз є чеж - ши, сто раз є чеж - ши тот стан мал - жен - ски.

Яй, чежки, пречежки тот камень млїнски¹⁵³,
сто раз є чежши, сто раз є чежши тот стан малженски.

Бо то зоз каменя мож и одвалїц,
а тебе, душо, а тебе, чадо, нє мож охабиц.

Кед сом пошол дому, легнул сом под пец,
а так сом плакал, а так сом плакал як мали хлапец.

Мац ше ми питала: “Цо ци, сину мой?”
“Оженел сом ше, вжал сом жену злу, та ми прето жаль.”

“Не старай ше, сину, же ци жена зла,
уж то гу яри, иду вашари, вона ше преда!”

“А хто би то, мамо, таке зло купел!”
“Вельо не питай, за мало нє дай, вона ше преда!”

Яка то барз красна ружа

Allegretto

Я - ка то барз кра - сна ру - жа кед по - боч - ка же - на му - жа.
И - ше крас - ша дроб - на фи - я - лоч - ка кед по - боч - ка фра - є - роч - ка.

Яка то барз красна ружа кед побочка жена мужа,
ише красша дробна фиялечка кед побочка фрасечка.

¹⁵³ Млїнски камень – округли чежки камень у млїну хтори млел зарно.

Насадзел я вельо квеца, вельо квеца розмаріі,
кадзик будзе ходзіц мила мая таргац зоз тей розмаріі.

Не верим я, мила мая, же ти будзеш жена мая,
бо ці познам твойо шиви очка же ці други лічка бочка.

Поведз ти мне, мила мая, цо шицкі людзе гуторя:
же ти себе уж выбрала мужа красшого як біла ружа.

Які я мам швет спутани

„Які я мам швет спутани,
яка я зармуцена,
одкеди ши ме зохабел, гей,
не мам шерцу покоя.

„Не мож, мила, не мож, мила,
брані шіцка родзіна,
бо ти оца худобного, гей,
за мне ши не способна¹⁵⁴.”

Чэкай, мілі, будзеш плакац,
ша я ці то вінчуем,
а кед же ти мне зохабел, гей,
зохабі і тебе Бог.”

„Кед я оца худобного,
ані ти не богаты,
гледай себе в шірім швеце, гей,
най ці пан Бог заплаці.

Нет то шведка на тым швеце,
лем сам пан Бог на небе,
лем сам пан Бог ми пошвечи, гей,
як я любела тебе.

¹⁵⁴ За мне ши не одвितуюца, не прыкладна.

Як ми будзе так ми будзе

Moderato parlando

Як ми бу-дзе, так ми бу-дзе, кед ми че-пец шве-чниц бу-дзе.

piu moso

Мак, мак ма-ко-ви-на, досц я бу-ла ма-це-ри-на.

Чеп, чеп, за-че-пе-на, шу-гай, тво-я же-на.

Як ми будзе так ми будзе
кед ми чепец швечиц будзе.

Гоч ме беда провадзела,
лсм кед я ше зачепела¹⁵⁵.

Як сом ше залюбел мила моя до тебе

Andante con moto

Як сом ше за-лю-бел, ми-ла мо-я, до те-бе,

а-ні се-бе не-ве-рим же єст крас-ша од те-бе.

¹⁵⁵ Лем кед ми (на свадзбі) место венца завязали на главу чепец (хусточку).

Як сом ше залюбел, мила моя, до тебе,
анї себе не верим же єст красша од тебе.

Ти красша як ружа кед квитне з погара,
а я легинь лєм таки як кед лїсце опада.

Мила моя, мила, яка ши циганка,
казала ши ми присц, а дзвери ши замкла.

Казала ши ми присц кед будзе штири биц,
я пришол, пейц било, а тебе не було.

Да [ти] теди пришол кед мешачок вишол,
та биш ме налюбел и дому биш пошол.

А ти теди пришол кед зорнїчка зишла,
кед моя мила мац краву доїц ишла.

РЕЧ О НАШЕМ ЗБОРНИКУ

Резиме

Друштво за русински језик, књижевност и културу у својој широкој делатности посвећује велику пажњу прошлости, традицији и народном стваралаштву војвођанских (бачко-сремских одн. јужних) Русина. Оно је досад издало више књига, а у свом годишњаку „*Studia Ruthenica*” и знатан број радова са овом тематиком. Овом приликом Друштво издаје зборник изворних русинских народних песама са нотним записима (преко 200 песама), у који су унете народне песме из зборника др Винка Жганца („*Pjesme jugoslavenskih Rusina*”, 1946. и 1996), Онуфрија Тимка („*Наша писня*, 1953-54. и 1989), из записа Јакима Олејара и Јакима Хоме и поједине песме које су од народних певача забележили приређивачи овог зборника.

У овом модерном времену са сваком генерацијом из народног памћења Русина губи се и део њиховог духовног блага. Зато су приређивачи у свом раду наилазили и на специфичне проблеме: налазили су текстове који се, уместо на једну, певају на две мелодије (заборавила се првобитна мелодија), а с друге стране неке мелодије се певају на више различитих текстова. Наша жеља је била да овај зборник оживи у памћењу Русина, посебно код младих, део тог њиховог духовног блага.

Ово издање не представља сву русинску изворну народну поезију. Далеко од тога! На млађим етномузиколозима и фолклористима остаје да забележе и остале песме које се још певају или памте у народу и да припреме још комплетнији зборник. Друштво за русински језик, књижевност и културу настојаће да се изда и један такав зборник русинских народних песама.

ABOUT OUR ANTHOLOGY

Summary

The Society of the Ruthenian Language, Literature and Culture pays a lot of attention, within its broad spectrum of activities, to the past, tradition and national creativity of the Ruthenians of Vojvodina (Bačka and Srim, that is Southern Ruthenians). So far it has published a certain number of books, and in "Studia Ruthenica", its almanac, a significant number of works regarding this subject matter. On this occasion the Society publishes a collection of original Ruthenian folk songs with musical notation (more than 200 songs), which is enriched with folk songs taken from the collection made by dr Vinko Zganec ("The Songs of the Yugoslav Ruthenians", from 1946 and 1996), Onufrij Timko ("Our Song", 1953-54 and 1989), from the notes made by Jakim Olejar and Jakim Homa, and with some songs sung by folk singers that were written down by the editors of this anthology.

In these modern times each generation of the Ruthenians loses part of its spiritual heritage from the national memory. That is why the editors of this anthology faced specific problems in their work – they had come across texts which are sung in more than one melody (the original one is completely forgotten), on the other hand, some melodies are sung on more different texts. Our goal was that this collection resuscitate in the memory of the Ruthenians, especially in the young ones, part of their spiritual heritage.

This edition does not represent all the original Ruthenian folk poetry. Far from that! It is on younger ethnomusicologists and folklorists to note other songs that are still sung or remembered by the people and to prepare another collection that would be even more complete. The Society of the Ruthenian Language, Literature and Culture will be engaged in editing another collection of the Ruthenian folk songs.

НОВИ ЧЛЕНИ ДРУЖТВА (2015-2016)

Порядни члени:

- 1014. Александра Колбас, Футог/Нови Сад, 2015
- 1015. Штефица Воротняк ш. Михаїла, Коцур, 2016
- 1016. Танита Ходак, Коцур, 2016
- 1017. Александар Радин, Бачинци, 2016
- 1018. Тамара Хома, Руски Керестур, 2016

Почесни члени:

- 112. Вера Радивойков, Шид, 2016

Помагајући члени:

- 90. Маријана Попов, Нови Сад, 2015
- 91. Мая Вучевич, Нови Сад, 2015
- 92. Слободан Стоїлкович, Сримска Митровица, 2016
- 93. Иван Рудович, Нови Сад, 2016
- 94. Клара Франк, Нови Сад, 2016
- 95. Славица Ракич, Бачинци, 2016

З М И С Т

ПРЕДГОВОР	2
УВОДНЕ СЛОВО	2
PREFACE	2
РУСКИ НАРОДНИ ШПИВАНКИ.....	3
СЛОВО О НАШИМ ЗБОРНІКУ	4
А мац надумала же ме будзе женіц (<i>Тон ч. 213</i>)	7
Америцки мен (<i>Тон ч. 25</i>)	8
А там далей при поточку (<i>Жтанец ч. 10</i>)	9
А хто видзел, а хто чул (<i>Тон ч. 132</i>)	10
А чий же то легиць як ружа (<i>Жтанец ч. 28</i>)	10
А я себе порадзим (<i>Жтанец ч. 41</i>)	11
А я хлапец Капущань (<i>Тон ч. 4</i>)	11
Барвеночки, барвеночки (<i>Тон ч. 202</i>)	12
Билоград, Билоград (<i>Я. Олеяр, Шв. 6/1978</i>)	12
Бимбора, бимбора (1) (<i>Ред.¹⁵⁶</i>)	13
Бимбора, бимбора (2) (<i>Жтанец ч. 34</i>)	13
Боже мили Боже (<i>Тон ч. 5</i>)	14
Була една герлічка (<i>Ред.</i>)	14
Була една панска лучка (<i>Тон ч. 72</i>)	15
Вежні зайду и я зайду (<i>Тон ч. 254</i>)	16
Вечар ми є вечар (<i>Ред.</i>)	16
Виберай ше сину (<i>Жтанец ч. 1</i>)	17
Витайце, витайце (<i>Ред.</i>)	17
Внедзелью рано слунко виходзи (<i>Жтанец ч. 7, Я. Олеяр</i>)	18
Врана кракоче (<i>Я. Олеяр, Шв. 4/1976</i>)	18
В ширим полю грушка древко (<i>Жтанец ч. 8</i>)	18
В ширим полю грушка древко (<i>Жтанец ч. 9</i>)	19
В широким полю (<i>Жтанец ч. 63</i>)	20
Ганічко мила, дзе ши ми була? (<i>Жтанец ч. 109</i>)	20
Ганічко, шестричко, дзе ши була (<i>Жтанец ч. 108</i>)	21
Ганічко, шестричко, не скашлі (<i>Ред.</i>)	21
Ганічко, шестричко, не идз до гаічка (<i>Жтанец ч. 107</i>)	22
Горе, долу ходзим (<i>Я. Олеяр, Шв. 5/2005</i>)	22
Дай ме, мамо, дай ме (<i>Жтанец ч. 73</i>)	23
Дай нам, Боже, дай нам (<i>Ред.</i>)	23
Дайце ви нам, дайце (<i>Тон ч. 101</i>)	24
Дванац рочки мала (<i>Жтанец ч. 5</i>)	24
Дзе же тота проста дражка (<i>Тон ч. 111</i>)	25

¹⁵⁶ Ред. – Шпіванку записали пририхтоваче зборніка.

Дзивче, дзивче, біла ружа (<i>Жітанец ч. 37</i>)	25
Добре тебе, Янку (<i>Жітанец ч. 20</i>).....	26
Добре у тей Амерыкі (<i>Я. Оляяр, Шв. 4/1976</i>).....	26
Добры вечар, мая міла (<i>Жітанец ч. 59</i>)	27
До дому, до дому, здобны дзівочкі (<i>Жітанец ч. 85</i>)	28
До нас, хлапці, до нас (<i>Тон ч. 238</i>).....	29
До прышагі єдно (<i>Тон ч. 102</i>)	29
Думкі мойо, думкі (<i>Тон ч. 115</i>)	30
Ей, вершы мой, вершы (<i>Жітанец ч. 27</i>)	30
Ей, дзівчатка, чуєце? (<i>Тон ч. 116</i>).....	31
Ей, дзівчатко пішне (<i>Тон ч. 164</i>).....	31
Ей, зламалі шы	32
Ей, камень шы адвалел (<i>Тон ч. 151</i>).....	32
Ей, купел я жени (<i>Ред.</i>)	33
Ей, лежа, лежа барві барвенкова (1) (<i>Тон ч. 203</i>)	33
Ей, лежа, лежа барві барвенкова (2) (<i>Тон ч. 204</i>)	34
Ей, на роваш, мамо (<i>Тон ч. 177</i>).....	34
Ей, не відно тот мой валал (<i>Тон ч. 209</i>).....	35
Ей, нешесна годзіна (<i>Тон ч. 138</i>).....	36
Ей, оженел сом шы, а недобре (<i>Жітанец ч. 89</i>).....	36
Ей, плач ты, Ганчо (<i>Жітанец ч. 76</i>).....	37
Ей, століку яворові (<i>Тон ч. 205</i>).....	37
Ей, чэрвена ружа трояка (<i>Тон ч. 20, Жітанец ч. 103</i>).....	38
Жымно, жымно барз (<i>Тон ч. 165</i>)	38
За горамаі в тей доліне (<i>Жітанец ч. 13</i>)	39
За горы, за леси (<i>Я. Оляяр, Шв. 4/1976</i>).....	39
Загуркалі два герлічкі (<i>Тон ч. 36</i>)	40
За нашу хіжу всокі горы (<i>Я. Оляяр, Шв. 4/1976</i>).....	40
Заплац мі, мілі мой (<i>Ред.</i>).....	41
За ту нашу заградечку (<i>Жітанец ч. 114</i>)	42
За хижочку нашу копа шена (<i>Тон ч. 107</i>).....	42
За хижочку нашу там всокі горы (<i>Я. Оляяр, Шв. 4/1976</i>).....	43
Зашал я желене (<i>Тон ч. 6</i>)	43
Зашвіцело слунко рано понад леси (<i>Ред.</i>).....	44
Зашвіцело слунко ясне (<i>Тон ч. 45</i>).....	44
За ярэчком капуста (<i>Я. Хома</i>)	45
За ярэчком міла чекала (<i>Я. Оляяр, Шв. 5/2005</i>)	46
Звольюме, пайташы (<i>Жітанец ч. 21</i>).....	46
Згорела ліпа до кореня (<i>Жітанец ч. 71</i>).....	47
Здрави оставайшы, мацерыно прагі (<i>Тон ч. 206</i>).....	48
Зішлі зме шы в новім родзе (<i>Ред.</i>).....	48
З карловскаго поля (<i>Жітанец ч. 70</i>)	49
Зламала шы кормань-дэска (<i>Тон ч. 74</i>)	50

Змарнел я, счарнел я (<i>Тон ч. 219</i>).....	50
Зродзели ше тарки (<i>Тон ч. 80</i>).....	51
Идзе дражка шляпава (<i>Жтанец ч. 54</i>).....	51
Идзе мили до двора (<i>Ред.</i>).....	52
Ишло дзивче на воду (<i>А: Тон ч. 69; Б: Жтанец ч. 58</i>).....	53
Ище еден погар вина попієм (<i>Жтанец ч. 55</i>).....	53
Ище раз, гей, пойдзем, мила, до вас (<i>Тон ч. 117</i>).....	54
И я ше одала.....	54
Качали ше гори, доли (<i>Тон ч. 194</i>).....	55
Качур на доліне (<i>Тон ч. 61</i>).....	55
Кед би чарни очка (<i>Тон ч. 241</i>).....	56
Кед голубица лсцела (<i>Тон ч. 87, Жтанец ч. 26</i>).....	56
Кед ме до Осеку.....	57
Кед ми порахуєш гвизди цо на небе (<i>Тон ч. 256</i>).....	57
Кед по свадзби рано (<i>Ред.</i>).....	58
Кед сом вчера вечар (<i>Ред.</i>).....	59
Кед сом ишол вчера вечар од фраєрки (<i>Жтанец ч. 15</i>).....	59
Кед сом ишол коло панскей загради (<i>Жтанец ч. 99</i>).....	60
Кед сом ишол од милей (<i>Жтанец ч. 100</i>).....	60
Кед сом постаў кавалером (<i>Жтанец ч. 112</i>).....	61
Кед я ишол през тот лес (<i>Ред.</i>).....	62
Кед я пойдзем машировац (<i>Тон ч. 27</i>).....	62
Керестурски штири дзвони (<i>Жтанец ч. 80, Тон ч. 118</i>).....	63
Когуцик яраби (<i>Ред.</i>).....	63
Коліш ше, коліско (<i>Тон ч. 272</i>).....	64
Коло водички (<i>Тон ч. 157</i>).....	64
Коло мліна яворина (<i>А: Тон ч. 223; Б: Я. Оляяр, Шв. 2/1978</i>).....	65
Коло нашэй хижы (<i>Тон ч. 259</i>).....	66
Коло поточка дражка стої (<i>Жтанец ч. 35</i>).....	66
Кориточко за грош (<i>Жтанец ч. 3</i>).....	67
Лепше тей дзівочки (<i>Жтанец ч. 48</i>).....	67
Летай, летай, летай (<i>Тон ч. 158</i>).....	68
Мамо мая, мамо, злекам я ше вноці (<i>Я. Оляяр, Шв. 6/1978</i>).....	68
Мамо мая, мамо, чом ме не одаш уж (<i>Жтанец ч. 72</i>).....	69
Мамо мая, мамо, я ше на це волам (<i>Тон ч. 3</i>).....	70
Мам я грушку.....	70
Мила мая, дзе ши була вчера (<i>Тон ч. 159</i>).....	71
Міленко мая (<i>А: Тон ч. 30; Б: Жтанец ч. 87</i>).....	72
Мили мой мужочку (<i>Тон ч. 257</i>).....	73
Мили мой шугаю (<i>Тон ч. 244</i>).....	73
Можеш, мили, можеш (<i>Ред.</i>).....	74
Мой оцц, мая мац (<i>Жтанец ч. 2</i>).....	74
На желсней травы паше дзівче паві (<i>Жтанец ч. 57</i>).....	75

Най каждая мамочка (Ред.).....	75
Накошени марадики (Тон ч. 195).....	76
На полю коні ору (Ред.).....	77
На тим нашим шоре (Тон ч. 245).....	77
Наша млада невеста (Тон ч. 103).....	78
Наша хижа обилена (Тон ч. 196).....	78
Нашим шором будзе у нас калдерма (Ред.).....	79
На широкей ровні (Я. Олеяр, Шв. 6/1978).....	80
Наштрэд Америки (Тон ч. 274).....	80
Не верим я себе (Жгәнец ч. 51).....	81
Недалеко од валала (Ред.).....	81
Недалеко у Дюрдьове (Ред.).....	82
Не зрубуй не сcinaй (Жгәнец ч. 44, Тон ч. 166).....	83
Не мам ані гласу (А: Тон ч. 246; Б: Я. Олеяр, Шв. 5/2005).....	83
Не так то ше стало як я розраховал (Жгәнец ч. 90).....	84
Нет то красше дзівчаточко (Жгәнец ч. 23).....	84
Нігда я не видзел (Тон ч. 167).....	85
Нігда я то не верела (Ред.).....	86
Ніч ше ми не пачи (Я. Олеяр, Шв. 6/1978).....	86
Облечем кепень (Жгәнец ч. 12).....	87
Оженсл ше неборак (Жгәнец ч. 60).....	87
Ожень ше, Яничку, ожень ше (Жгәнец ч. 49).....	88
Ой, ви, жени, жени (Жгәнец ч. 74).....	88
Ой, лучка, лучка (Жгәнец ч. 66, Тон ч. 62).....	89
Ой, мешачку, мешачочку (Жгәнец ч. 47, Ред.).....	89
Ой пада пада росичка (Жгәнец ч. 16).....	90
Ой, то там на гори дубина (Тон ч. 49).....	91
Орали би штири волки (Тон ч. 31).....	91
Орали би штири волки (Жгәнец ч. 17).....	92
Орал мили, орал (Тон ч. 169).....	92
Отвор ми, мила, облачок (Тон ч. 175).....	93
Оцец и мац дзівку мали (Жгәнец ч. 33).....	93
Пача ше ми, пача (Ред.).....	94
Пила бим з Дунаю водичку (Тон ч. 65, Жгәнец ч. 69).....	94
Плела дзівка, плела лен (Тон ч. 258).....	95
По варошу драшничка (Ред., Жгәнец ч. 53).....	95
Поведз ти мнє, мила (Ред.).....	96
Под стреху ше гніздзи ластовка (Жгәнец ч. 77).....	96
Поза гумна поза плот (Я. Олеяр, Шв. 4/1976).....	97
Поконєц валала фиялочки садза (Тон ч. 64, Жгәнец ч. 18).....	98
Пол ферталя жеми мам (Жгәнец ч. 11).....	98
Полюбел я шварне дзівче (А: Жгәнец ч. 81; Б: Жг. ч. 81+82).....	99
Помали овечки (Жгәнец ч. 78, Тон ч. 8).....	100

Поме, хлапци, поме (<i>Тон ч. 120</i>).....	100
Посадзел я черешенку (<i>Ред.</i>).....	101
Пошол бим брац квеца (<i>Жтанец ч. 115, Тон ч. 20</i>).....	101
Пошол би я до вас (<i>Тон ч. 9</i>).....	102
Пошол шугай, пошол (<i>Тон ч. 121</i>).....	102
Пред нашим облачком (<i>Ред.</i>).....	103
Прецо да ту єме (<i>Тон ч. 104</i>).....	103
Пришли ми ту (<i>Жтанец ч. 122</i>).....	104
Рада би я жену мац (<i>Тон ч. 122</i>).....	104
Седем рочки я вас служел (<i>Тон ч. 22</i>).....	105
Смутней верби конар (<i>Ред.</i>).....	106
Споза нашей хижи вилєцєла сова (<i>Я. Олеяр, Шв. 4/1976</i>).....	106
Стало дзивче под ясином (<i>Ред.</i>).....	107
Строя ше ме, строя (<i>Я. Олеяр, Жтанец ч. 102, Тон ч. 226</i>).....	107
Така наша панї млода (<i>Тон ч. 108</i>).....	108
Там на гори (<i>Тон ч. 10</i>).....	109
Там под брєщком (<i>Ред.</i>).....	109
Там под лєсом калїновим (<i>Тон ч. 40</i>).....	110
Тєраз сом ше розсєкаєла (<i>Тон ч. 198</i>).....	110
Уж бугни бугную (<i>Жтанец ч. 101</i>).....	111
У желєним гаю дрєвко так сєинаю (<i>Тон ч. 199</i>).....	111
Умарла ми жєна (<i>Жтанец ч. 113, Ред.</i>).....	112
У нашєй загради желєсна дикица (<i>Ред.</i>).....	113
У Пицбургу таєє новє (<i>Тон ч. 277</i>).....	113
У полю верба (<i>Ред.</i>).....	114
Фрасрочки штири (<i>Жтанец ч. 95</i>).....	114
Ходзєл я гу тєбє (<i>Тон ч. 123</i>).....	115
Чарна волна з билогє баранка (<i>Тон ч. 105</i>).....	115
Чарни очка, поцє спац (<i>Тон ч. 79</i>).....	116
Червєна курочка (<i>Жтанец ч. 103, Тон ч. 228</i>).....	116
Черєшенко моя, чом ше нє розвиваш (<i>Тон ч. 249</i>).....	117
Черча кочи там на шорє (<i>Тон ч. 207</i>).....	118
Чєчє вода, чєчє, шєя гой (<i>Жтанец ч. 97</i>).....	118
Чєчє вода, чєчє по камєню мутна (<i>Жтанец ч. 43, Тон ч. 66</i>).....	119
Чийо жє то волки на дворє (<i>Жтанец ч. 6, Тон ч. 12</i>).....	119
Чийо жє то конї (<i>Тон ч. 201</i>).....	120
Чийо то дзивчатко (<i>И. Тимко</i>).....	121
Чи то тота, чи нє тота (<i>Тон ч. 268; Я. Олеяр, Шв. 4/1976</i>).....	121
Чия то заградка (<i>Ред.</i>).....	122
Ша ми тадзи прєходзєли (<i>Тон ч. 106</i>).....	122
Шєдзи голуб на високєй вербини (<i>Жтанец ч. 17, Тон ч. 31</i>).....	123
Шєдла мушка на конарик (<i>Тон ч. 160</i>).....	123
Шєднєм сєбє на враногє коня (<i>А: Ред.; Б: Жтанец ч. 93</i>).....	124

Шей гоя, гоя (<i>Жгәнец ч. 110</i>)	125
Шири явор конариска (<i>Тон ч. 109</i>)	125
Шицким добре, шицким добре (<i>Тон ч. 124</i>)	126
Шицок род ше зишол (<i>Ред.</i>)	126
Шлїдом, апочко, шлїдом (<i>Тон ч. 208</i>)	127
Шпивай, дзивче, шпивай (<i>Тон ч. 211</i>)	127
Шпивала бим гласно (<i>Ред.</i>)	128
Шпиваночки мойо (<i>Тон ч. 112</i>)	128
Штернастого року (<i>Тон ч. 78, Ред.</i>)	129
Шугайова матка на мнє одказує (<i>Жгәнец ч. 42</i>)	129
Шугаю, шугаю, пре тебе ме лаю (<i>Тон ч. 250</i>)	130
Шугаю, шугаю, твоя мац шалєна (<i>Жгәнец ч. 94</i>)	130
Я до лєса желєного нє пойдзем (<i>Жгәнец ч. 88</i>)	131
Яй, Боже мой, тоти мойо черешнї (<i>Ред.</i>)	132
Яй, чежки, пречежки тот камень млїнски (<i>Жг. ч. 25, Т. ч. 229</i>)	132
Яка то барз красна ружа (<i>Ред.</i>)	133
Яки я мам швет спутани (<i>Я. Хома, Нова думка ч. 61</i>)	134
Як ми будзе так ми будзе будзе (<i>Тон ч. 110</i>)	135
Як сом ше залюбел мила моя до тебе (<i>Жгәнец ч. 14</i>)	135
РЕЧ О НАШЕМ ЗБОРНИКУ	137
ABOUT OUR ANTHOLOGY	138
НОВИ ЧЛЕНИ ДРУЖТВА	139

ДРУЖТВО ЗА РУСКИ ЯЗИК, ЛИТЕРАТУРУ И КУЛТУРУ НОВИ САД
(1970-2016)

Зборнік роботох
STUDIA RUTHENICA

21
(34)

Редакція

др Юліян Рамач, главни редактор
др Александер Д. Дуличенко
мр Гелена Медєши
мр Ксенія Сегеди
др Оксана Тимко Дітко
мр. Сенка Бенчик
др Михайло Фейса

За видавателя

Ирина Папуга

Преклади на англійски

София Николаєвич

Компютерски обробок

Мая Пап

Технічне ушоренє

Logic line, Нови Сад

Друкарня

FB PRINT, Нови Сад

Нови Сад, 2016.

ДРУШТВО ЗА РУСИНСКИ ЈЕЗИК, КЊИЖЕВНОСТ И КУЛТУРУ
ДРУЖТВО ЗА РУСКИ ЈАЗИК, ЛИТЕРАТУРУ И КУЛТУРУ
(1970-2016)

Видавање Зборніка роботох
STUDIA RUTHENICA
 21 (34)

помогли:
 почитователе руского јазика, литератури и култури

 CIP – Каталогизација у публикацији
 Библиотеке Матице српске, Нови Сад
 821.161.2(497.11)+811.161.2
STUDIA Ruthenica : зборник радова = Studia Ruthenica :
 зборник роботох / за редакцију Јулијан Рамач, за издавателя
 Ирина Папуга - 1988/89 - Нови Сад : Друштво за руски јазик,
 литературу и културу, 1989–.–23 cm

Годишње.
ISSN 0354-8058
 COBISS.SR-ID 28571404

 Зборник роботох “STUDIA RUTHENICA“ 21 (34), Издаваатељ: Друштво за руски јазик, литературу
 и културу, 21101 Нови Сад, Ћирпанова 27, пф. 55, Тираж: 150;
 Обсяг: 9 друкарски табаки, Друковала Друкарня „FB PRINT“ Нови Сад, 2016.
 064 19 65 281 * papugai@mts.rs * 021 453 365 * ramacyu@gmail.com * 021 727 342

ISSN 0354-8058